

แบบแผนแห่งชีวิตของพระเจ้า

นำความเจริญงอกงามมาสู่ชีวิต ความคิด และความสัมพันธ์ของท่าน

เอเดรียน อีเบนส์

แบบแผนแห่งชีวิต ของพระเจ้า

นำความเจริญงอกงามมาสู่ชีวิต ความคิด
และความสัมพันธ์ของท่าน

เอเดรียน อีเบนส์

fatheroflove-thailand.com

แบบแผนแห่งชีวิตของพระเจ้า

นำความเจริญงอกงามมาสู่ชีวิต ความคิด และความสัมพันธ์ของท่าน

เอเดรียน อีเบนส์

ตีพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 2015
ปรับปรุงล่าสุด สิงหาคม ค.ศ. 2018
ฉบับปรับปรุงภาษาไทย ค.ศ. 2026

ข้อพระคัมภีร์ในเล่มนี้ใช้ฉบับ ค.ศ. 1971 เป็นหลัก ที่ใดใช้ฉบับอื่นจะระบุไว้ในวงเล็บ

จัดพิมพ์โดย Fatheroflove.info
ดาวน์โหลดหนังสือเล่มนี้ฟรีได้ที่ **fatheroflove-thailand.com**

สารบัญ

1. การค้นหา 1

2. การร่วงหล่นของลูกแอปเปิ้ล 4

3. การยืนบนดวงจันทร์ที่ปกคลุมด้วยดวงอาทิตย์ 9

4. เข็มทิศกับแผนที่ฝ่ายจิตวิญญาณ 16

5. แบบแผนของพระเจ้า 24

6. สายธารแห่งชีวิต 37

7. "พระแห่งโลกนี้" และกำเนิดของพลังตรงข้าม 43

8. สะบาโตเพื่อจิตวิญญาณ คือการพักผ่อนที่แท้จริง 54

9. บนเส้นทางแคบสู่แบบแผนแห่งสวรรค์ 62

10. ก้าวต่อไป 72

1. การค้นหา

ปลายศตวรรษที่ 17 ไอแซก นิวตัน ครุ่นคิดอยู่กับคำถามหนึ่ง ดวงดาวและวัตถุต่างๆ บนท้องฟ้าล้วนเคลื่อนที่ไปอย่างมีระเบียบ อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเหล่านั้น จะมีกฎง่ายๆ เพียงข้อเดียวที่อธิบายทั้งหมดได้หรือไม่ หรือว่ามันซับซ้อนลึกลับเกินกว่าที่มนุษย์จะเข้าใจ

แล้วอะไรเล่าที่จุดคำถามนี้ขึ้นในใจของเขา เรื่องเล่าที่ว่าลูกแอปเปิ้ลหล่นใส่ศีรษะของนิวตันจนทำให้เขาคิดถึงแรงโน้มถ่วงนั้น เป็นความจริงหรือไม่ เมื่อไม่นานมานี้มีผู้พบต้นฉบับเก่าฉบับหนึ่งในหอจดหมายเหตุของราชสมาคมแห่งกรุงลอนดอน ต้นฉบับนั้นต่อมากลายเป็นชีวประวัติของนิวตัน และได้ให้คำตอบไว้ดังนี้

> หลังอาหารเย็น อากาศอบอุ่นสบาย พวกเราจึงออกไปจิบน้ำชากันในสวนใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล... เขาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า ขณะนั้นเขารู้สึกเหมือนครั้งก่อน ครั้งที่ความคิดเรื่องแรงโน้มถ่วงแวบเข้ามาในใจเขาเป็นครั้งแรก

> วันนั้นเขานั่งครุ่นคิดอยู่ แล้วลูกแอปเปิ้ลก็ร่วงลงมา ทำไมลูกแอปเปิ้ลจึงต้องตกลงมาในแนวดิ่งเสมอ เขาถามตัวเองเช่นนั้น...[1]

คำถามจากลูกแอปเปิ้ลลูกนั้นนำไปสู่หนังสือเล่มสำคัญชื่อ *พรินสิเปีย* ในหนังสือเล่มนี้ นิวตันวางรากฐานของวิชากลศาสตร์ และเสนอกฎการเคลื่อนที่สากลสามข้อ กฎเหล่านี้อธิบายว่าวัตถุหนึ่ง แรงที่กระทำต่อวัตถุนั้น และการเคลื่อนที่ที่ตามมา สัมพันธ์กันอย่างไร นิวตันเรียกแรงดังกล่าวด้วยคำภาษาละตินว่า *gravitas* ซึ่งแปลว่าน้ำหนัก ต่อมาเราเรียกมันว่าแรงโน้มถ่วง[2]

พรินสิเปีย ครอบงำความคิดทางวิทยาศาสตร์ต่อจากนั้นอีกสามร้อยปี นิวตันใช้กฎของเขาอธิบายวิถีโคจรของดาวหาง อธิบายการขึ้นลงของน้ำทะเล และอธิบายการส่ายของแกนโลก คำอธิบายเหล่านี้ลบล้างความเชื่อเดิมที่ว่าโลกเป็นศูนย์กลางของระบบสุริยะจนหมดสิ้น[3] กล่าวได้ว่าการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุบนท้องฟ้าเพียงเรื่องเดียว ได้เปลี่ยนความเข้าใจของมนุษย์ที่มีต่อจักรวาลทั้งหมด และทำให้เราใช้ประโยชน์จากโลกใบนี้ได้อย่างที่ไม่เคยทำได้มาก่อน

---

[1] http://www.newscientist.com/blogs/culturelab/2010/01/newtons-apple-the-real-story.html

[2] https://en.wikipedia.org/wiki/Isaac_Newton#Mechanics_and_gravitation

[3] อ้างแล้ว

ขอให้สังเกตสิ่งหนึ่ง คำถามของนิวตันเป็นคำถามเรื่องท้องฟ้า แต่สิ่งที่จุดคำถามนั้นขึ้นมากลับเกิดบนพื้นดิน ลูกแอปเปิ้ลที่ตกจากต้นทำให้เขาสงสัยว่า อะไรคือสิ่งที่ดึงลูกแอปเปิ้ลกับโลกเข้าหากัน

ข้าพเจ้าเองก็มีคำถามในทำนองเดียวกัน แต่เป็นคำถามเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องวัตถุพามนุษย์ไปได้ไกลถึงเพียงนั้น แล้วถ้าเราเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจของผู้คนอย่างถูกต้องบ้างเล่า ผลจะเป็นอย่างไร

ข้าพเจ้าหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจของชาย หญิง และเด็ก หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า และหมายถึงความสัมพันธ์ภายในพระเจ้าเองด้วย นิวตันเริ่มจากคำถามบนพื้นดิน แต่พบคำตอบอยู่บนท้องฟ้า การค้นหาของเราก็อาจเป็นเช่นนั้น

ให้เราเริ่มออกค้นหากฎข้อนั้นกันเถิด

2. การร่วงหล่นของลูกแอปเปิ้ล

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าทำงานอยู่ในองค์กรคริสเตียนแห่งหนึ่ง งานนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นผลของการล่วงละเมิดทางเพศด้วยตาตนเอง ข้าพเจ้าเฝ้าดูบาดแผลในใจของผู้ที่ถูกกระทำ และค่อยๆ ตระหนักว่าในชุมชนของเรามีความเจ็บปวดซ่อนอยู่มากเพียงใด

สิ่งที่ข้าพเจ้ารับไม่ได้คือ ผู้กระทำหลายรายเป็นผู้นำในคริสตจักรเอง คริสตจักรในที่นี้หมายถึงชุมชนของผู้เชื่อที่มารวมตัวกันนมัสการพระเจ้า ผู้นำของชุมชนเช่นนี้เป็นบุคคลที่สมาชิกไว้วางใจอย่างยิ่ง หลายครั้งเขาเข้าถึงชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของสมาชิกได้อย่างใกล้ชิด คนที่เชื่อในพระเจ้าและได้รับความเคารพในฐานะผู้นำ จะทำสิ่งเช่นนี้ได้อย่างไร และไม่ใช่นานๆ ครั้ง แต่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า คำถามนี้ฝังอยู่ในใจข้าพเจ้าเรื่อยมา

ต่อมามีอยู่คืนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์ขอความช่วยเหลืออย่างสิ้นหวัง สมาชิกสองคนของคริสตจักรที่ข้าพเจ้ารับใช้อยู่กำลังทะเลาะกันอย่างรุนแรง ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องออกไป เมื่อไปถึงก็ได้ยินเสียงเอะอะดังลอดออกมาจากบ้าน ข้าพเจ้าจึงหยุดอธิษฐานขอสติปัญญาก่อนจะเข้าไป

ภายในบ้าน พ่อกับแม่กำลังระบายความขมขื่นใส่กัน ส่วนลูกๆ ยืนอยู่ตรงนั้นด้วยดวงตาที่เต็มไปด้วยความกลัว หากท่านได้พบทั้งคู่ที่โบสถ์ในวัน

อาทิตย์ ท่านคงไม่มีทางรู้เลยว่าที่บ้านมีเรื่องแบบนี้อยู่ คืนนั้นเรื่องค่อยๆ สงบลง แต่มันได้จุดบางสิ่งขึ้นในใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้านึกถึงตัวเลขสถิติเรื่องการหย่าร้างและการล่วงละเมิดทางเพศที่เคยเรียนมา ตอนนั้นมันเป็นเพียงตัวเลข แต่บัดนี้ตัวเลขเหล่านั้นมีใบหน้าและมีชื่อแล้ว และนั่นคือวินาทีที่ลูกแอปเปิ้ลร่วงหล่นลงในความคิดของข้าพเจ้า

มีบางสิ่งขาดหายไป เราไม่มีคำตอบ ข้าพเจ้าคิดในใจ ถ้าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเพียงประปราย ข้าพเจ้าคงพอเข้าใจได้ แต่ตัวเลขที่อยู่ตรงหน้าไม่ใช่เช่นนั้น ปัจจุบันเด็กหนึ่งในสิบคนตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิด

ทางเพศ[4] และในองค์กรที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่ บางพื้นที่มีอัตราการหย่าร้างสูงถึงร้อยละ 28 ส่วนความขัดแย้งในชีวิตสมรสสูงถึงร้อยละ 58[5]

ข้าพเจ้าเพิกเฉยต่อตัวเลขเหล่านี้ไม่ได้ ความสัมพันธ์ในครอบครัวและในชุมชนกำลังพังทลาย และข้าพเจ้าต้องหาคำตอบให้ได้ สิ่งที่ทำให้ยิ่งน่าฉงนคือ ผู้คนแทบทุกคนต่างบอกว่าครอบครัวสำคัญที่สุด ลองพิจารณาถ้อยคำต่อไปนี้

> ครอบครัวคือสิ่งสำคัญที่สุดในโลก – *เจ้าหญิงไดอานา*
>
> ความเข้มแข็งของชาติเกิดจากความมั่นคงของครอบครัว – *ขงจื๊อ*
>
> ช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า มีอยู่ไม่กี่ครั้ง และล้วนเป็นเวลาที่ข้าพเจ้าอยู่บ้านท่ามกลางครอบครัว – *โธมัส เจฟเฟอร์สัน*
>
> จงทะนุถนอมสายสัมพันธ์ที่ท่านมีกับผู้คน ทั้งกับมิตรสหายและครอบครัว – *บาร์บารา บุช*

ถ้อยคำทำนองนี้ข้าพเจ้าได้ยินอยู่เสมอ แต่ในความเป็นจริงกลับมีความร้าวฉาน ความขัดแย้ง และการล่วงละเมิดอยู่เต็มไปหมด จึงเกิดคำถามว่า อะไรคือหลักการพื้นฐานที่ทำให้ความสัมพันธ์เข้มแข็งและมีสุขภาพดี

---

[4] Darkness to Light. End Sexual Abuse. www.d2l.org – ตัวเลขเผยแพร่เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2013

[5] http://family.adventist.org/home---divorce-and-remarriage-in-the-seventh-day-adventist-church.html

มีกฎสากลว่าด้วยการเคลื่อนไหวของหัวใจอยู่หรือไม่ กฎที่หากเราเข้าใจและทำตามอย่างถูกต้องแล้ว ความสัมพันธ์ของเราจะกลมกลืนกัน และความร้าวฉานกับการล่วงละเมิดจะลดลง

ข้าพเจ้าจึงทำอย่างที่นิวตันทำ คือหันไปมองความสัมพันธ์ของวัตถุบนท้องฟ้า เพื่อหาแบบแผนที่จะตอบคำถามในใจ การค้นหาครั้งนั้นพาข้าพเจ้าไปไกลกว่าที่คิดไว้มาก และนั่นคือที่มาของชื่อหนังสือเล่มนี้ *แบบแผนแห่งชีวิตของพระเจ้า* ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยการหาเคล็ดลับของความสัมพันธ์ที่ดี แต่กลับพบความจริงข้อหนึ่งที่เรียบง่ายมาก และใช้ได้กับชีวิตมนุษย์แทบทุกด้าน ยิ่งพิจารณาว่าหลักการนี้ไปได้ไกลเพียงใด ข้าพเจ้าก็ยิ่งประหลาดใจ ข้าพเจ้าได้ทดลองใช้หลักการเหล่านี้หลายครั้งและได้ผลลัพธ์ที่น่าอัศจรรย์

เพื่อเป็นการเกริ่นนำ ขอให้พิจารณาว่าเราทุกคนได้รับชีวิตมาอย่างไร พ่อส่งเชื้อของตนไปยังแม่ แม่ฟูมฟักเด็กในครรภ์จนเติบโต แล้วจึงให้กำเนิด พ่อทำหน้าที่เป็น**แหล่งกำเนิด** คือเป็นฝ่ายเริ่มต้นและเป็นฝ่ายให้ ส่วนแม่ทำหน้าที่เป็น**ช่องทาง** คือเป็นฝ่ายรับและฟูมฟัก สองบทบาทนี้ช่วยให้เราเข้าใจแบบแผนอันน่าอัศจรรย์ของการทรงสร้าง เพราะเราทุกคนเข้ามาในโลกนี้ด้วยวิธีนี้ เมื่อแหล่งกำเนิดกับช่องทางเรียงตัวกันอย่างกลมกลืน ชีวิตก็เกิดขึ้น

หนังสือเล่มนี้จะขยายหลักการง่ายๆ ข้อนี้ และดูว่ามันส่งผลต่อชีวิตของเราในทุกด้านอย่างไร ระหว่างทางเราจะพบหลักการอีกข้อหนึ่งที่ทำสงครามกับแบบแผนแห่งชีวิตนี้ด้วย เป็นหลักการที่ทำให้ความกลมกลืนของแบบแผนนี้สับสนและบิดเบี้ยว และนำความโศกเศร้า ความสับสน และความตายมาให้

ให้เราหันไปมองวัตถุบนท้องฟ้าที่นิวตันเคยพิจารณาในแง่กายภาพ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ในเรื่องแสงสว่าง แรงโน้มถ่วง และจังหวะของกระแสน้ำ

3. การยืนบนดวงจันทร์ที่ปกคลุมด้วยดวงอาทิตย์

ลองไปยืนที่ขอบอ่าวไมนาส ในรัฐโนวาสโกเชีย ประเทศแคนาดา ในเวลาที่น้ำกำลังขึ้น ท่านจะได้ยินสิ่งที่คนที่นั่นเรียกว่า "เสียงของดวงจันทร์" นั่นคือเสียงของน้ำหนักถึงหนึ่งหมื่นสี่พันล้านตันที่ไหลบ่าเข้าสู่อ่าว ที่นี่คือจุดที่น้ำขึ้นสูงที่สุดในโลก

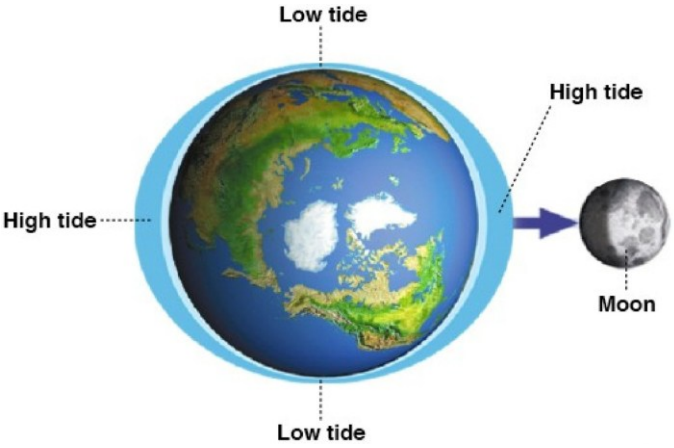
โลกเพิ่งรู้ว่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และการขึ้นลงของน้ำทะเลเกี่ยวข้องกันด้วยแรงโน้มถ่วง ก็ต่อเมื่อนิวตันตีพิมพ์ *พรินสิเปีย* นี่เอง[6] ความรู้เรื่องนี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนเดินเรือ และไม่ใช่เฉพาะคนในอดีตเท่านั้น เมื่อไม่นานมานี้เพื่อนของข้าพเจ้าซึ่งชอบเล่นกระดานโต้คลื่นบอกว่าคลื่นที่ดีที่สุดเกิดขึ้นในวันเดือนดับและวันเพ็ญ ปรากฏการณ์นี้ภาษาไทยเรียกว่า *น้ำเกิด* ส่วนภาษาอังกฤษเรียกว่า spring tide

[6] http://www.thehighesttides.com/what-causes-the-highest-tides.shtml

ในวันเดือนดับและวันเพ็ญ แรงโน้มถ่วงของดวงจันทร์และดวงอาทิตย์จะรวมกัน ในช่วงเวลาเช่นนี้ น้ำขึ้นจะขึ้นสูงมากและน้ำลงจะลงต่ำมาก เราเรียกปรากฏการณ์นี้ว่าน้ำเกิด น้ำเกิดเป็นกระแสน้ำที่แรงเป็นพิเศษ **มันเกิดขึ้นเมื่อโลก ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์เรียงตัวอยู่ในแนวเส้นตรงเดียวกัน แรงโน้มถ่วงของทั้งดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ต่างส่งผลต่อกระแสน้ำพร้อมกัน** น้ำเกิดจึงเกิดขึ้นในวันเพ็ญและวันเดือนดับ[7]

เมื่อดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลกเรียงอยู่ในแนวเดียวกัน แรงโน้มถ่วงที่กระทำต่อโลกจะมากขึ้น กระแสน้ำจึงแรงขึ้นและคลื่นก็สูงขึ้นตามไปด้วย ดวงอาทิตย์มีแรงโน้มถ่วงมากกว่าดวงจันทร์อยู่มาก แต่ดวงจันทร์อยู่ใกล้โลกกว่า ผลของดวงจันทร์ต่อกระแสน้ำจึงมากกว่าผลของดวงอาทิตย์ราวสองเท่า หัวใจของน้ำเกิดจึงอยู่ที่การเรียงตัวของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และโลก

[7] http://home.hiwaay.net/~krcool/Astro/moon/moontides/

Low tide = น้ำลง · High tide = น้ำขึ้น · Moon = ดวงจันทร์

จังหวะของกระแสน้ำซึ่งวนกลับมาทุกราวสองสัปดาห์นี้ ส่งผลอย่างใหญ่หลวงต่อสิ่งมีชีวิตในเขตน้ำขึ้นน้ำลงและในทะเล หากท่านลงว่ายน้ำที่แนวปะการังเกรตแบร์ริเออร์รีฟ นอกชายฝั่งรัฐควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย ในช่วงสี่ถึงหกวันหลังวันเพ็ญบางคืนของปี ท่านจะได้เห็นการวางไข่พร้อมกันครั้งใหญ่ที่สุดในโลก ปะการังเลือกวางไข่ตอนที่กระแสน้ำนิ่ง คือไม่ไหลไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับปลาหลายชนิดที่อาศัยกระแสน้ำลงแรงๆ พัดพาไข่ของมันออกไปสู่ทะเลเปิดที่ปลอดภัยกว่า[8]

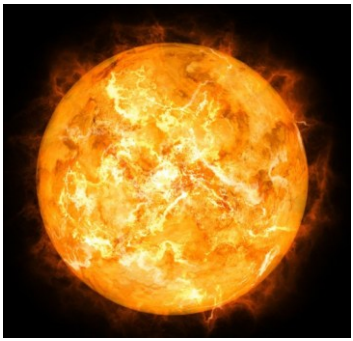
[8] http://www.greatbarrierreefs.com.au/coral-spawning/

วัฏจักรของดวงจันทร์ยังส่งผลต่อระยะเวลาตั้งครรภ์ของสัตว์มีกระดูกสันหลังด้วย และรอบเดือนของผู้หญิงก็ยาวใกล้เคียงกับรอบของดวงจันทร์[9] จึงมีหลักฐานว่าการเจริญพันธุ์และการสืบพันธุ์เกี่ยวข้องกับวัฏจักรของดวงจันทร์อยู่ไม่น้อย

เราเรียนอะไรจากจังหวะของกระแสน้ำได้บ้าง ความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก จะบอกความลับบางอย่างเรื่องความสัมพันธ์ฝ่ายจิตวิญญาณแก่เราได้หรือไม่ ถ้าความอุดมสมบูรณ์ของชีวิตทางกายภาพขึ้นอยู่กับการรู้จังหวะเหล่านี้ ในโลกฝ่ายจิตวิญญาณจะมีบทเรียนทำนองเดียวกันหรือเปล่า

ก่อนจะก้าวไปทางนั้น ขอให้พิจารณาความสัมพันธ์อีกอย่างหนึ่งของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ดวงจันทร์ไม่มีแสงสว่างของตัวเอง มันเป็นวัตถุที่ทำหน้าที่*รับ* แสงทั้งหมดของดวงจันทร์คือแสงของดวงอาทิตย์ที่สะท้อนออกมา ส่วนดวงอาทิตย์สร้างแสงขึ้นเอง มันทำหน้าที่*ให้* ดวงอาทิตย์ผู้ให้กับดวงจันทร์ผู้รับ ทำงานร่วมกันจนเกิดเป็นจังหวะที่ส่งอิทธิพลต่อโลก ความสัมพันธ์แบบนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับจังหวะของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณบ้าง

[9] https://en.wikipedia.org/wiki/Tide#Biological_rhythms

ลองคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อท่านจ้องดวงอาทิตย์ตรงๆ แสงจ้าเกินกว่าจะมองได้เกินไม่กี่วินาที และการมองนานเกินไปจะทำลายดวงตา แล้วมีทางใดที่จะมองแสงอาทิตย์ได้บ้าง มี เราดูแสงของดวงอาทิตย์ได้โดยมองที่ดวงจันทร์ แสงจากดวงอาทิตย์ถูกส่งผ่านดวงจันทร์ ดวงจันทร์ทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่นำแสงมาถึงเราอย่างปลอดภัย

คำถามที่อดถามไม่ได้คือ สิ่งนี้มีความหมายอะไรหรือไม่ ดวงอาทิตย์สำคัญต่อชีวิตทุกชีวิต รังสีของมันให้ความอบอุ่นและความสว่าง และมีบทบาทสำคัญต่อความอุดมสมบูรณ์ของโลก แต่ถ้าเราไม่ให้ความเคารพต่อดวงอาทิตย์ มันก็ทำอันตรายเราได้ ตรงนี้มีอะไรให้เราเรียนรู้อีกหรือไม่

ยอห์นเป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซู ในบั้นปลายชีวิตท่านถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะปัทมอส กลางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่นั่นท่านได้เห็นนิมิตหลายอย่าง และบันทึกไว้เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ ชื่อหนังสือวิวรณ์ นิมิตหนึ่งของท่านมีดังนี้

"มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าและบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ" วิวรณ์ 12:1

ยอห์นกำลังบรรยายความสัมพันธ์ระหว่างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว และหญิงคนหนึ่ง นางยืนอยู่บนดวงจันทร์ ดวงจันทร์คือฐานที่นางยืน นางสวมแสงของดวงอาทิตย์เป็นเสื้อผ้า และมีแสงของดาวสิบสองดวงอยู่บนศีรษะ นางดูจะกลมกลืนไปกับวงจรและจังหวะเวลาของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวอย่างสมบูรณ์ และนางรู้ดีว่าตนสัมพันธ์กับสิ่งเหล่านั้นอย่างไร

หนังสือวิวรณ์เป็นหนังสือที่ว่าด้วยเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ ภาพนี้จึงน่าจะมีความหมายฝ่ายจิตวิญญาณด้วยมิใช่หรือ

แต่ก่อนจะตอบคำถามนั้น เราต้องถามอีกคำถามหนึ่งเสียก่อน เราไว้วางใจพระคัมภีร์ในฐานะคู่มือนำทางเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณได้หรือไม่

4. เข็มทิศกับแผนที่ฝ่ายจิตวิญญาณ

ปีลาตเป็นข้าหลวงโรมันที่ปกครองแคว้นยูเดีย เขาเคยเห็นใบหน้าของจำเลยมานับไม่ถ้วนในห้องพิจารณาคดีของตน แต่ใบหน้าของชายผู้นี้ต่างออกไป ข้างนอกฝูงชนกำลังตะโกนเรียกร้องให้ประหารเขา ทว่าในดวงตาของชายผู้นี้กลับไม่มีความกลัวอยู่เลยแม้แต่น้อย

ปีลาตรู้ดีว่าใบหน้าของอาชญากรใจอำมหิตเป็นอย่างไร และชายที่ยืนอยู่ตรงหน้าเขาไม่ใช่คนแบบนั้นแน่ ท่าทีที่สง่างามและแววตาที่สงบอ่อนโยนทำให้ผู้พิพากษาผู้นี้ฉงน ชายคนนั้นพูดถึงอาณาจักรหนึ่งซึ่งอยู่พ้นไปจากโลกนี้ อาณาจักรที่ไม่เกี่ยวกับการเมือง การพิชิต หรือสงคราม เขาถูกกล่าวหาว่าคิดกบฏต่อรัฐบาลโรมัน ด้วยการตั้งตนเป็นพระเมสสิยาห์ที่ชาวยิวรอคอยมานาน

พระเมสสิยาห์ในความเข้าใจของชาวยิว คือผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกและส่งมาช่วยชนชาติของพระองค์ให้พ้นจากการกดขี่ คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์กล่าวถึงผู้นี้ไว้ล่วงหน้าหลายร้อยปี ชาวยิวจำนวนมากคาดหวังว่าท่านจะเป็นกษัตริย์นักรบที่มาขับไล่พวกโรมัน

> ปีลาตจึงทูลถามพระองค์ว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นกษัตริย์หรือ" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์ เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก เพื่อเราจะเป็นพยานถึงความจริง คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่ายความจริงย่อมฟังเสียงของเรา" ยอห์น 18:37

กษัตริย์ที่เป็นพยานถึงความจริงหรือ มีกษัตริย์องค์ใดบ้างที่เป็นพยานถึงความจริง โดยทั่วไปกษัตริย์ได้อำนาจมาและรักษาอำนาจไว้ด้วยสงคราม การหลอกลวง การชักใย และกำลัง

แล้วปีลาตก็ถามคำถามสำคัญขึ้นมาว่า "อะไรคือความจริง" ถ้าจะถามอีกอย่างหนึ่งก็คือ เราจะรู้ความจริงได้อย่างไร

เราเชื่อถือใครได้

ทุกคนที่คิดเป็นย่อมมีแหล่งอ้างอิงความจริงของตนเอง อาจเป็นสถานที่หรือตัวบุคคลที่เขามั่นใจว่าจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวิตและความตายได้ สำหรับหลายคน แหล่งนั้นคือความคิดของตนเอง สิ่งที่เขาเห็น ได้ยิน ประสบ และศึกษามา เพียงพอแล้วที่จะตัดสินว่าอะไรจริง เขามั่นใจว่าแว่นตาที่เขาใช้มองโลกไม่ได้บิดเบี้ยวแต่อย่างใด

ลองนึกถึงเวลาที่เด็กทำผิดกฎของบ้าน แล้วพ่อแม่ซักถาม เด็กจะตอบอย่างไร เท่านี้ก็พอจะเห็นแล้วว่าเรามีแนวโน้มโดยธรรมชาติที่จะบิดความจริงให้เข้ากับสถานการณ์ของตน หรือลองดูนักการเมืองจำนวนมากตอบคำถามผู้สื่อข่าว ในแบบที่หลบเลี่ยงประเด็นของคำถามไปเสีย ถ้าเราเลี่ยงและบิดความจริงได้ง่ายขนาดนี้เมื่อมันไม่เข้าข้างเรา เราจะไว้ใจตัวเองในการค้นหาความจริงได้จริงหรือ

อีกกลุ่มหนึ่งเลือกเชื่อตามธรรมเนียมที่บรรพบุรุษส่งต่อมา แต่ถ้าเรารู้อยู่แล้วว่าตัวเราเองมีแนวโน้มจะบิดเบือนข้อมูล คนรุ่นก่อนเราจะไม่ทำแบบเดียวกันหรือ

ในเมื่อมนุษย์มีนิสัยโกหก หลอกลวง พูดเกินจริง และพูดให้น้อยกว่าจริง เราจะหาความจริงได้จากที่ไหน คำถามนี้พาเรากลับไปที่คำถามของปีลาต ว่าอะไรคือความจริง

ตรงหน้าปีลาตมีชายคนหนึ่งยืนอยู่ และชายผู้นี้เปิดตัวเองให้ตรวจสอบได้อย่างเต็มที่ในเรื่องนี้ เขาบอกว่าเขามาเพื่อเป็นพยานถึงความจริง และการที่เขาอ้างตนเป็นพระเมสสิยาห์นี่เอง ที่ทำให้ตรวจสอบเขาได้ง่าย

> พระองค์ตรัสถามเขาว่า "แล้วพวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด" (16) ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่" (17) พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุขเพราะว่าเนื้อหนังและโลหิตมิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ" มัทธิว 16:15-17

เมื่อพระเยซูอ้างว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ พระองค์ก็ทรงทำให้ตนเองกลายเป็นเป้าของคำพยากรณ์ทั้งหมดในพระคัมภีร์เดิมที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ คำพยากรณ์เหล่านั้นถูกเขียนขึ้นหลายร้อยปีก่อนสมัยของพระเยซู

พระคัมภีร์เดิมคือส่วนแรกของพระคัมภีร์ เป็นบันทึกและคำพยากรณ์ของชนชาติยิวก่อนสมัยพระเยซู ส่วนพระคัมภีร์ใหม่คือส่วนที่บันทึกเรื่องราวของพระเยซูและคำสอนของสาวกของพระองค์

ลองดูคำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติของพระองค์เพียงไม่กี่ข้อ

> ธารพระกรจะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าชีโลห์จะมา และชนชาติทั้งหลายจะรวบรวมเข้ากับผู้นั้น ปฐมกาล 49:10

ข้อนี้บอกว่าพระเมสสิยาห์จะมาจากเผ่ายูดาห์

> เบธเลเฮม เอฟราธาห์เอ๋ย แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็กในบรรดาคนยูดาห์ที่นับเป็นพันๆ จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล ดั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล มีคาห์ 5:2

ข้อนี้บอกว่าพระเมสสิยาห์จะประสูติที่เมืองเบธเลเฮม ในอิสราเอลมีเมืองชื่อเบธเลเฮมอยู่สองแห่ง คำพยากรณ์จึงระบุให้ชัดว่าเป็นเบธเลเฮมเอฟราธาห์

คำพยากรณ์ข้อต่อไปน่าทึ่งตรงที่มันบอก *เวลา* ที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมา และด้วยคำพยากรณ์ข้อนี้เอง ที่ทำให้นักปราชญ์จากทิศตะวันออกคำนวณเวลาได้ และออกเดินทางมานมัสการเมื่อพระเมสสิยาห์ประสูติ

> เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่พระบัญชานั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ จนถึงสมัยพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นประมุขก็เป็นเวลาเจ็ดสัปดาห์และเป็นเวลาหกสิบสองสัปดาห์ และถนนจะถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยกำแพงเมือง แต่ในยุคลำบาก (26) หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว พระเมสสิยาห์ก็จะถูกตัดออก แต่มิใช่เพื่อตัวท่านเอง... (27) ท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ และในระหว่างกลางสัปดาห์นั้นท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆ หยุดไป ดาเนียล 9:25-27

นี่เป็นเพียงไม่กี่ข้อจากคำพยากรณ์เรื่องพระเมสสิยาห์ซึ่งมีอยู่มากมาย หากท่านค้นคว้าดูว่าพระเยซูคริสต์ทรงทำให้คำพยากรณ์เหล่านั้นสำเร็จได้อย่างไร ท่านจะพบความแม่นยำที่น่าอัศจรรย์ของพระคัมภีร์

นักเขียนผู้หนึ่งเคยคำนวณความน่าจะเป็นที่คนคนเดียวจะทำให้คำพยากรณ์เพียง 48 ข้อสำเร็จครบทั้งหมด[10] ผลที่ได้คือ 1 ใน 10 ยกกำลัง 157 หรือเลข 1 ตามด้วยเลขศูนย์อีก 157 ตัว ดังนี้

[10] Evidence that Demands a Verdict, Josh McDowell (1972) หน้า 167

10,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,00
0,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000
,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,
000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000

เพื่อให้พอเห็นภาพ นักวิทยาศาสตร์ประมาณว่าโปรตอนทั้งหมดในจักรวาลมีอยู่ราว 10 ยกกำลัง 137 ตัว ซึ่งยังน้อยกว่าตัวเลขข้างต้นอยู่มหาศาล หรือจะเปรียบว่าเหมือนการหยิบทรายเม็ดเดียวให้ถูกจากทรายทั้งหมดบนโลก แล้วยังต้องมากกว่านั้นอีกมาก

ลองคิดถึงตัวเลขที่เล็กกว่านั้นมาก คือแค่ 10 ยกกำลัง 17 ตัวเลขนี้เทียบได้กับการเอาเหรียญหนึ่งยูโรมาโปรยทั่วประเทศฝรั่งเศสให้หนา 60 เซนติเมตร แล้วทำเครื่องหมายกากบาทไว้ที่เหรียญหนึ่งเหรียญ คนเหรียญทั้งหมดให้ปนกัน จากนั้นส่งคนที่ถูกปิดตาออกไปหยิบเหรียญนั้นให้เจอในครั้งเดียว ความน่าจะเป็นนั้นชวนตะลึง และนี่เป็นเพียงคำพยากรณ์เรื่องพระเมสสิยาห์เท่านั้น

ยังมีคำพยากรณ์เรื่องการรุ่งเรืองและล่มสลายของอาณาจักรต่างๆ ในหนังสือดาเนียล ซึ่งสำเร็จไปแล้วอย่างแม่นยำ บางคนเห็นว่าคำพยากรณ์เหล่านี้แม่นเกินกว่าจะเป็นจริงได้ จึงสรุปว่ามันคงถูกเขียนขึ้นหลังจากเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว

แต่หลังปี ค.ศ. 1946 มีการค้นพบม้วนหนังสือเดดซี ซึ่งบรรจุพระคัมภีร์เดิมไว้เกือบทั้งเล่ม และมีอายุอย่างน้อยถึงศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล ม้วนหนังสือเหล่านี้พิสูจน์ว่าคำพยากรณ์ถูกเขียนขึ้นอย่างน้อยสองร้อยปีก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมา

ไม่มีบุคคลใดในประวัติศาสตร์ที่มีหลักฐานหนุนหลังในระดับนี้ และไม่มีหนังสือเล่มใดที่ทำนายอนาคตได้ละเอียดเท่าพระคัมภีร์ ความแม่นยำเช่นนี้ปัดตกได้ยาก เว้นแต่เราจะทำอย่างที่นักการเมืองทำ คือบิดข้อเท็จจริงเพราะมันไม่เข้าข้างเรา

ข้าพเจ้าขอเชิญให้ท่านลองพิสูจน์ความแม่นยำของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ด้วยตนเอง โดยเฉพาะคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับพระเยซู หากท่าน

เข้าถึงยูทูบได้ ลองชมรายการ "Bible Prophecy of Jesus. Just Another Man?" โดย ดร.วอลเตอร์ ไฟธ์ (Dr Walter Veith)[11]

เมื่อคำพยากรณ์เรื่องพระเมสสิยาห์แม่นยำถึงเพียงนี้ สิ่งที่พระองค์ตรัสและสิ่งที่พระคัมภีร์บอกเกี่ยวกับพระองค์ ก็ควรค่าแก่การใส่ใจอย่างยิ่ง บัดนี้เมื่อเรามีหลักการเรื่องแหล่งกำเนิดและช่องทางอยู่ในมือแล้ว ให้เราเปิดพระคัมภีร์ดูว่ามันอธิบายแบบแผนแห่งชีวิตนี้ไว้อย่างไร

[11] https://www.youtube.com/watch?v=gdXbT5cII7U

5. แบบแผนของพระเจ้า

ปีลาตถามคำถามสำคัญกับพระเยซูว่า "อะไรคือความจริง" ถ้าเขารอฟังคำตอบ เขาอาจได้ยินถ้อยคำเหล่านี้

> "เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา" ยอห์น 14:6

ขอให้สังเกตว่า พระเยซูทรงอธิบายความจริงในรูปของ*ความสัมพันธ์*ที่พระองค์มีต่อพระบิดา พระองค์ทรงเป็นทางที่นำไปสู่พระบิดา อีกครั้งหนึ่ง เมื่อตรัสกับเหล่าสาวก พระองค์ทรงถามว่า

> แล้วพระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร" (16) ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่" (17) พระเยซูตรัสกับเขาว่า "ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ" มัทธิว 16:15-17

คำตอบต่อคำถามของปีลาตคือ พระเยซูทรงเป็นความจริง และแก่นของความจริงนั้นคือ พระเยซูทรงเป็นช่องทางหรือหนทางที่นำไปสู่พระบิดา นี่คือความจริงของแบบแผนของพระเจ้า และเปาโลได้ให้นิยามแบบแผนนี้ไว้ในจดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์

เปาโลเป็นผู้เขียนจดหมายหลายฉบับในพระคัมภีร์ใหม่ จดหมายเหล่านั้นเขียนถึงกลุ่มผู้เชื่อในเมืองต่างๆ และกลายเป็นคำสอนหลักของคริสตจักรยุคแรก

> แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้น**จาก**พระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้น**โดย**พระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์ 1 โครินธ์ 8:6

แบบแผนซ่อนอยู่ในคำสองคำที่ตามหลังพระนามของพระบิดาและของพระเยซูคริสต์ทันที ในภาษากรีกซึ่งเป็นภาษาต้นฉบับของพระคัมภีร์ใหม่ คำทั้งสองคือ ***ἐκ*** (เอ็ค) และ ***διά*** (ดีอา)

ผู้ทรงเป็น	คำในภาษากรีก	ความหมาย (ตามพจนานุกรมสตรอง)
พระบิดา	**ἐκ** — จาก พระองค์	คำบุพบทที่บ่งถึง *ต้นกำเนิด* หรือ *แหล่งกำเนิด* คือจุดที่การเคลื่อนไหวหรือการกระทำเริ่มต้นขึ้น
พระเยซูคริสต์	**διά** — โดย พระองค์	คำบุพบทที่บ่งถึง *ช่องทาง* ของการกระทำ คือสิ่งที่การกระทำนั้นผ่านไป

ความสัมพันธ์ที่เป็นศิลาหัวมุมของจักรวาลจึงคือ **ἐκ → διά** หรือในภาษาไทยคือ "จากพระองค์" และ "โดยพระองค์"

พระบิดาทรงเป็น*แหล่งกำเนิด*ของอะไร คำตอบคือ "สิ่งสารพัดทั้งปวง" พระเยซูคริสต์ทรงเป็น*ช่องทาง*ของอะไร คำตอบก็คือ "สิ่งสารพัดทั้งปวง" เช่นกัน ตรงนี้เราจึงพบหลักความสัมพันธ์สากลของสรรพสิ่ง รวมทั้งของชีวิตเอง อาจเขียนเป็นสูตรได้ว่า

ἐκ ⟶ διά = ζωή

แหล่งกำเนิด ⟶ ช่องทาง = ชีวิต

(***ζωή*** อ่านว่า โซเอ เป็นคำภาษากรีกที่แปลว่าชีวิต)

ขอให้นึกถึงตัวอย่างที่ว่ามนุษย์รับชีวิตมาอย่างไร พ่อ (**ἐκ** แหล่งกำเนิด) ส่งเชื้อของตนไปยังแม่ (**διά** ช่องทาง) แล้วชีวิตก็เกิดขึ้น นี่คือความลับของกำเนิดเผ่าพันธุ์ที่กล่าวถึงในหนังสือปฐมกาล

แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกระทำให้อาดัมหลับสนิท และเขาได้หลับสนิท พระองค์จึงทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา และทรงกระทำให้

เนื้อที่ซี่โครงติดกัน (22) กระดูกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงชักจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิงคนหนึ่ง และทรงนำนางมาให้ชายนั้น ปฐมกาล 2:21-22

อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างอาดัมกับเอวา คำตอบคือ **ἐκ → διά** แหล่งกำเนิดของเผ่าพันธุ์อยู่ในอาดัม คือ "จากผู้นั้น" จากตัวเขามีเนื้อหนังที่มีชีวิตออกมา เพื่อสร้างเป็นช่องทางของเผ่าพันธุ์ คือหญิงนั้น "โดยผู้นั้น" และเด็กทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ ล้วนต้องผ่านกระบวนการแหล่งกำเนิดสู่ช่องทางเสมอ อาดัมเข้าใจเรื่องนี้ดี เมื่อเขากล่าวว่า

อาดัมจึงว่า "บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื้อจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิงนี้**ออกมาจาก**ชาย" ปฐมกาล 2:23

ด้วยความช่วยเหลือจากถ้อยคำที่ทรงดลใจไว้ในพระคัมภีร์ เราจึงมองเห็นความสัมพันธ์ฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างพระบิดากับพระบุตรได้ และเมื่อสังเกตความสัมพันธ์นั้น เราก็ค้นพบกฎสากลของการทรงสร้างทั้งมวล คือ **ἐκ → διά** แหล่งกำเนิดสู่ช่องทาง ขอให้พิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้อีกสักเล็กน้อย

และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา"... (27) ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง ปฐมกาล 1:26-27

และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวง**โดย**พระเยซูคริสต์ เอเฟซัส 3:9

สิ่งสารพัดได้ถูกสร้างขึ้นมา**โดย**พระองค์ และโดยปราศจากพระองค์ไม่มีสิ่งใดเลยได้ถูกสร้างขึ้นมาในสิ่งที่ได้ถูกสร้างขึ้นมานั้น (4) ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งหลาย ยอห์น 1:3-4

พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งผ่านทางพระเยซูคริสต์ พระบุตรนี่เองคือผู้ที่พระเจ้าตรัสด้วยว่า "จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา" ฉายาที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามนั้น คือฉายาของ*ความสัมพันธ์* ระหว่างพระบิดากับพระบุตร และความสัมพันธ์นั้นคือ **ἐκ → διά** แหล่งกำเนิดสู่ช่องทาง

ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระองค์นั้น คือฤทธานุภาพอันนิรันดร์และเทวสภาพของพระเจ้า ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย... โรม 1:20

หนังสือโรมบอกเราว่า พระลักษณะของพระเจ้าซึ่งตามองไม่เห็นนั้นปรากฏชัดอยู่ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แล้วสิ่งใดเล่าที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าโดยเฉพาะ คำตอบคือ ชายและหญิง กับความสัมพันธ์ที่ทั้งสองมีต่อกัน ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาถูกสร้างขึ้นตามแบบแผนของพระบิดาและพระบุตร ซึ่งเป็นความสัมพันธ์แรกสุดของจักรวาล

ด้วยความคิดเหล่านี้ ให้เราดูข้อพระคัมภีร์อีกสองสามข้อ

> เพื่อเขาจะได้รับความชูใจ และเข้าติดสนิทกันในความรัก และมั่นใจในความอุดมสมบูรณ์แห่งความเข้าใจ และเข้าในความรู้ความลึกลับของพระเจ้า และของพระบิดาและของพระคริสต์ (3) ซึ่งคลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์ โคโลสี 2:2-3

ความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตรคือลายเซ็นของพระเจ้าที่ประทับไว้บนการทรงสร้างนี้ เมื่อท่านมองขึ้นไปบนท้องฟ้า ท่านจะเห็นลายเซ็นนี้บนดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เมื่อท่านมองไปที่กำเนิดของเผ่าพันธุ์ ท่านก็จะพบลายเซ็นเดียวกันนี้ และด้วยกุญแจดอกนี้ เราก็ไขคลังแห่งสติปัญญาและความรู้ทั้งหมดได้

> แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า 2 โครินธ์ 3:18

โดยการเพ่งดูลายเซ็นของพระเจ้า คือ **ἐκ → διά** แหล่งกำเนิดสู่ช่องทาง ในพระบิดาและพระบุตรนี้ ความคิด ความรู้สึก ความสัมพันธ์ และการศึกษาของเรา จะค่อยๆ ถูกเปลี่ยนไปตามแบบแผนนี้

ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องน่าทึ่งอย่างยิ่ง ที่ความลับของสติปัญญาและความรู้ทั้งปวง ผูกอยู่กับความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร ถ้าเราเข้าใจความสัมพันธ์นั้นผิด กุญแจก็พังทันที และ

ความรู้ที่แท้จริงก็ถูกบดบังไป แต่ถ้าเราเข้าใจถูกต้อง และใคร่ครวญถึงพระบิดาและพระบุตรอยู่เสมอ แบบแผนนี้จะค่อยๆ เผยตัวออกมาในความสำนึกของเรา และนำความกลมกลืนมาสู่จิตใจของเรา และของผู้คนที่เราเกี่ยวข้องด้วย

ตารางที่ 1 – หลักการของแหล่งกำเนิด

ข้อพระคัมภีร์	**แหล่งกำเนิด (พระบิดา) ἐκ**	**ช่องทาง (พระบุตร) διά**
พระองค์ (พระคริสต์) ทรงเป็น**พระฉาย**ของพระเจ้า ผู้ซึ่ง**ไม่ประจักษ์แก่ตา** ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง โคโลสี 1:15	1. ไม่ประจักษ์แก่ตา	ประจักษ์แก่ตา
[พระคริสต์] พระบุตรทรงเป็น**แสงสะท้อนสง่าราศี**ของพระเจ้า และทรงมีสภาวะเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์... รับพระนามที่ประเสริฐกว่านาม...เป็น**มรดก** ฮีบรู 1:3-4 เหตุฉะนั้น**พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามเหนือนามทั้งปวง...อันเป็นการถวายพระเกียรติ**แด่พระเจ้าพระบิดา ฟิลิปปี 2:9-11	2. สง่าราศี	แสงสะท้อน (ผู้ขยายให้เห็น)
พระบุตรจะกระทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำ ยอห์น 5:19 แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่า... **พระ**	3. พระเศียร	การยอมจำนน

ข้อพระคัมภีร์	แหล่งกำเนิด (พระบิดา) **ἐκ**	ช่องทาง (พระบุตร) **διά**
เจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระคริสต์ 1 โครินธ์ 11:3		
แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า '**จงนั่ง**ที่ขวามือของเรา จนกว่า**เราจะกระทำ**ให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' ฮีบรู 1:13 ผู้ที่อาศัยอยู่ ณ ที่กำบังขององค์ผู้สูงสุดจะอยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ สดุดี 91:1	4. ผู้ปกป้อง	ผู้ได้รับการปกป้อง
และดูเถิด มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก" มัทธิว 3:17 ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า "มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า 'มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า'" มัทธิว 4:4	5. ผู้ประทานพระพร / ผู้จัดเตรียม	ผู้รับพระพร
องค์ผู้สูงเด่นคือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ อิสยาห์ 57:15 พระวาทะได้ทรงสภาพของเนื้อหนังและทรงอยู่ท่ามกลางเรา... ยอห์น 1:14	6. ทรงอยู่เหนือทุกสิ่ง (อยู่ห่างออกไป)	ทรงสถิตอยู่ใกล้ (อยู่ชิดสนิท)

ข้อพระคัมภีร์	แหล่งกำเนิด (พระบิดา) ἐκ	ช่องทาง (พระบุตร) διά
เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายมิได้รับเรา ถ้าผู้อื่นจะมาในนามของเขาเอง ท่านทั้งหลายก็จะรับผู้นั้น ยอห์น 5:43	7. ผู้ถูกนำเสนอ (ความคิด)	ผู้นำเสนอ (พระวจนะ)

หลักการหลายอย่างเผยตัวออกมาจากตารางข้างต้น เพียงจากการสังเกตลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร เราจะขยายความหลักการเหล่านี้ในบทต่อๆ ไป

ตารางที่ 2 – ตัวอย่างของช่องทาง

แหล่งกำเนิด ἐκ	ช่องทาง διά	ข้อพระคัมภีร์
สามี	ภรรยา	ชายเป็นศีรษะของ**หญิง** 1 โครินธ์ 11:3
พ่อแม่	ลูก	จงให้เกียรติแก่**บิดามารดา**ของตน มัทธิว 19:19
พระคริสต์	คริสตจักร	เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือน**พระคริสต์**ทรงเป็นศีรษะของ**คริสตจักร** เอเฟซัส 5:23
ผู้ปกครองคริสตจักร	สมาชิก	จง**เลี้ยงฝูงแกะ**ของพระเจ้าที่อยู่กับท่าน จงเอาใจใส่ดูแล 1 เปโตร 5:2
ผู้ปกครองบ้านเมือง	ประชาชน	**ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับ**ของผู้ที่มีอำนาจ เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มิได้มาจากพระเจ้า

แหล่งกำเนิด **ἐκ**	ช่องทาง **διά**	ข้อพระคัมภีร์
		และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น โรม 13:1
เหตุผล	อารมณ์	จงพิสูจน์ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น 1 เธสะโลนิกา 5:21
ความเชื่อ	การประพฤติ	แต่**ความเชื่อ**ต่างหากซึ่ง**กระทำกิจ**ด้วยความรัก กาลาเทีย 5:6
พระคริสต์	พระคัมภีร์	เริ่มต้นตั้งแต่**โมเสสและบรรดาศาสดาพยากรณ์** พระองค์จึงทรงเริ่มอธิบายพระคัมภีร์ที่**เล็งถึงพระองค์**ทุกข้อให้เขาฟัง ลูกา 24:27 จงค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา ยอห์น 5:39
พระคัมภีร์เดิม	พระคัมภีร์ใหม่	อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลาย**พระราชบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์**เสีย เรามิได้มาเพื่อจะทำลาย แต่มาเพื่อจะ**ให้สำเร็จ** มัทธิว 5:17
บัญญัติ 4 ข้อแรก	บัญญัติ 6 ข้อหลัง	"จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า" (38) นี่แหละเป็นพระบัญญัติ**ข้อต้น**และข้อใหญ่ (39) **ข้อที่สอง**ก็เหมือนกัน คือ "จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง" มัทธิว 22:37-39

แหล่งกำเนิด ἐκ	ช่องทาง διά	ข้อพระคัมภีร์
เมล็ดพืช	พืชผล / ต้นไม้	"มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่าน**เมล็ดพืช**ของตน... (8) บ้างก็ตกที่ดินดี จึงงอกขึ้นเกิด**ผล**ร้อยเท่า" ลูกา 8:5-8
ดวงอาทิตย์	ดวงจันทร์	พระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ให้ดวงสว่างที่**ใหญ่กว่า**นั้นครองกลางวัน และให้ดวงที่**เล็กกว่า**ครองกลางคืน ปฐมกาล 1:16

ตารางที่ 2 คือภาพสะท้อนของตารางที่ 1 ทั้งสองตารางอยู่ในความสัมพันธ์แบบ ἐκ ⟶ διά แหล่งกำเนิดสู่ช่องทางเหมือนกัน

ลายเซ็นของพระเจ้าปรากฏอยู่ในหลายส่วนของโลกเรา และตำแหน่งของแหล่งกำเนิดกับช่องทางจะเปลี่ยนไปตามความสัมพันธ์นั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น ในความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา สามีคือแหล่งกำเนิดและภรรยาคือช่องทาง แต่ในความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก แม่คือแหล่งกำเนิดและลูกคือช่องทาง

เมื่อเรานำหลักการในตารางที่ 1 ไปใช้กับความสัมพันธ์ในตารางที่ 2 เราก็จะพบความลับของการเคลื่อนไหวอย่างกลมกลืนของสิ่งบนโลก ให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์แรกสุดของจักรวาล คือระหว่างพระบิดากับพระบุตร

ตรงนี้มีเรื่องสำคัญที่ต้องจำไว้ให้ดี ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งแหล่งกำเนิดตามตารางที่ 2 นั้น มีอำนาจที่อยู่ใต้พระเจ้าผู้ประทานอำนาจนั้นให้เสมอ ไม่มีอำนาจใดบนโลกที่เป็นอิสระโดยสมบูรณ์ สิ่งที่แหล่งกำเนิดเรียกร้องจากช่องทาง จะต้องสอดคล้องกับพระประสงค์สูงสุดของพระเจ้า และหากมันไม่สอดคล้อง ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งช่องทางไม่เพียงมี*สิทธิ* แต่มี*หน้าที่* ที่จะอุทธรณ์ต่ออำนาจที่สูงกว่านั้นด้วยความเคารพ

ขอสรุปหลักการที่เราได้กล่าวมาดังนี้

- **ไม่ประจักษ์แก่ตาและประจักษ์แก่ตา** ช่องทางเปิดเผยแหล่งกำเนิด และเป็นทางที่นำไปสู่แหล่งกำเนิด
- **สง่าราศีและแสงสะท้อน** ช่องทางขยายแหล่งกำเนิดให้เห็นได้
- **พระเศียรและการยอมจำนน** ช่องทางยอมจำนนต่อแหล่งกำเนิด
- แหล่งกำเนิดปกป้องช่องทาง
- แหล่งกำเนิดอวยพรช่องทาง
- แหล่งกำเนิดจัดเตรียมไว้ให้ช่องทาง
- ช่องทางเป็นตัวแทนของแหล่งกำเนิด

รายการนี้เริ่มจากการกระทำของช่องทางก่อน เพราะช่องทางคือสิ่งที่นำเราไปสู่แหล่งกำเนิด เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงนำเราไปสู่พระบิดา และเมื่อเราเชื่อมต่อกับแหล่งกำเนิดได้แล้ว เราจึงจะเปิดเผยการกระทำของแหล่งกำเนิดได้

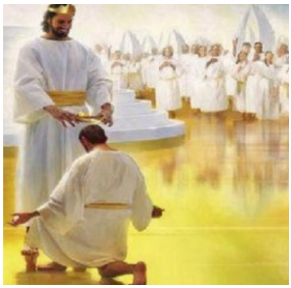
หลักการที่กล่าวมานี้คือแก่นของแบบแผนของพระเจ้า และเพื่อจะซาบซึ้งกับความงามและความสมมาตรของแบบแผนนี้ได้จริง เราจำเป็นต้องขยายให้เห็นภาพผ่านตัวอย่างในตารางที่ 2

สามีและภรรยา

พ่อแม่และลูก

พระคริสต์และคริสตจักร

เมล็ดพันธุ์และต้นไม้

ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

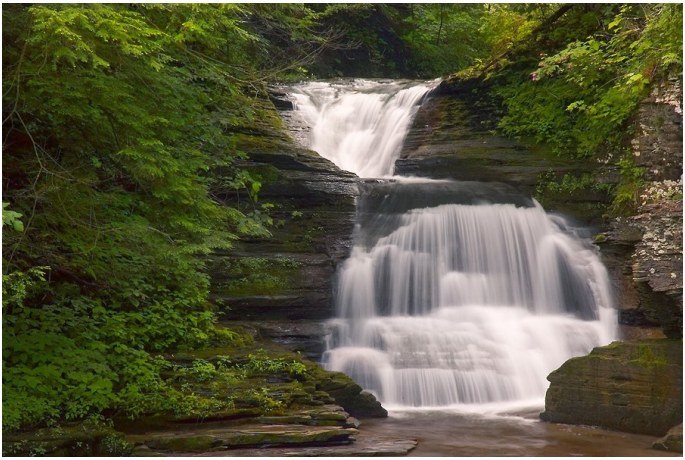
6. สายธารแห่งชีวิต

เพื่อให้การแนะนำแบบแผนของพระเจ้าครบถ้วน เราเพียงต้องถามคำถามหนึ่ง คือ แหล่งกำเนิดและช่องทาง*ของอะไร* ให้เรากลับไปที่ข้อพระคัมภีร์หลัก

> แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และ**สิ่งสารพัดทั้งปวง**บังเกิดขึ้น**จาก**พระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และ**สิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดย**พระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์ 1 โครินธ์ 8:6

คำตอบคือ *สิ่งสารพัดทั้งปวง* แล้วอะไรบ้างที่รวมอยู่ในคำว่าสิ่งสารพัดทั้งปวง

> ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ใสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก วิวรณ์ 22:1

คำว่าพระเมษโปดกแปลว่าลูกแกะ ในข้อนี้หมายถึงพระบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:29) ภาพลูกแกะสื่อถึงผู้ที่ยอมสละชีวิตของตนเพื่อผู้อื่น

ชีวิตทั้งหมดมาจากพระบิดา และผ่านมาทางพระบุตร พระบิดาคือแหล่งกำเนิดของชีวิต พระบุตรคือช่องทางของชีวิต และชีวิตนี้ไหลมาถึงเราผ่านทางพระวิญญาณของพระเจ้า พระคัมภีร์มักเปรียบพระวิญญาณเป็นแสงสว่าง น้ำ ลม และไฟ เราได้รับพระพรของพระบิดาอย่างเต็มบริบูรณ์ก็โดยพระวิญญาณนี้ และที่เดียวที่เราจะรับพระวิญญาณได้ คือผ่านทางช่องทาง อันได้แก่พระบุตรของพระเจ้า

> พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า "สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น" (22) ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา และตรัสกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด" ยอห์น 20:21-22

ในเวลานี้ คนทั้งโลกได้รับชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก เพราะของประทานที่พระเยซูทรงมอบไว้บนไม้กางเขน ส่วนผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าชีวิตนี้มาจากไหน ในที่สุดก็จะตัดตนเองขาดจากแหล่งกำเนิด และหากจะรับชีวิตนี้ไว้ชั่วนิรันดร์ เราจำเป็นต้องรู้จักการเรียงตัวของแหล่งกำเนิดและช่องทาง คือพระบิดาและพระบุตร

> และพยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ (12) ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ้าก็ไม่มีชีวิต 1 ยอห์น 5:11-12

ชีวิตเป็นพระพรข้อแรกในบรรดาพระพรมากมายที่ถูกเทลงมาบนเรา และนี่คืออีกข้อหนึ่ง

> เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ ยอห์น 3:16

> โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้าก็เป็นที่ประจักษ์แก่เราทั้งหลาย คือพระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมาเข้ามาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตรนั้น 1 ยอห์น 4:9

ความรักมีแหล่งกำเนิดอยู่ในพระทัยของพระบิดา และถูกแสดงออกมาถึงเราผ่านช่องทางคือพระบุตร ความรักจึงเป็นสายธารที่ไหลออกมาจากแหล่งกำเนิด ผ่านเข้าไปในช่องทาง และไหลผ่านช่องทางนั้นออกมา สายธารแห่งความรักแสดงออกได้หลายรูปแบบภายในแบบแผนนี้

แหล่งกำเนิด ἐκ (ไม่ประจักษ์แก่ตา)	**ช่องทาง διά (ประจักษ์แก่ตา)**	**สายธาร / ชีวิต ζωή**
ความคิด	คำพูด	ความรัก
ความคิด	อ้อมกอด	ความรัก
ความคิด	ของขวัญ	ความรัก

ความรักที่อยู่แต่ในความคิด ไม่เคยถูกพูดออกมาและไม่เคยถูกแสดงให้เห็น ย่อมไม่มีใครรู้ว่ามันมีอยู่ และเมื่อไม่มีใครรู้ ก็ไม่มีใครรับมันไว้และสัมผัสมันได้ ช่องทางคือพระบุตรของพระเจ้าจึงสำคัญยิ่งนักในแบบแผนของพระเจ้า เพราะเป็นทางเดียวที่เราจะรู้จักพระทัยของพระบิดา

ย้อนกลับไปที่ตัวอย่างของดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ เราพบหลักการสำคัญอีกข้อหนึ่ง ลองคิดถึงแสงสว่างแห่งความรู้ที่ส่องเข้าไปในจิตใจที่มืดมิด การจ้องดวงอาทิตย์ตรงๆ โดยเฉพาะเมื่อเพิ่งออกมาจากที่มืด จะทำให้ตาบอด แต่แสงเดียวกันนี้ เมื่อรับผ่านดวงจันทร์ กลับรับไว้ได้โดยไม่เป็นอันตราย

แหล่งกำเนิด ἐκ (ไม่ประจักษ์แก่ตา)	**ช่องทาง διά (ประจักษ์แก่ตา)**	**สายธาร / ชีวิต ζωή**
ดวงอาทิตย์	ดวงจันทร์	แสงสว่าง
พ่อแม่	ลูก	ความรู้

แสงทางกายภาพมาถึงเราตามแบบแผนของพระเจ้าฉันใด ความรู้เกี่ยวกับโลกก็มาถึงเราโดยการสั่งสอนฉันนั้น เราจะเรียนรู้ได้ พ่อแม่หรือครูต้องสอนเราก่อน เราอาจเลือกอ่านหนังสือเอง แต่ก็ต้องมีคนสอนให้เราอ่านออกเสียก่อน และต้องมีหนังสือที่คนอื่นเขียนไว้ให้เราอ่าน ความรู้และสติปัญญาต้องมาทางสายธารแห่งการสั่งสอน เราไม่ได้เกิดมาพร้อม

ความรู้เรื่องจักรวาลและสิ่งรอบตัวในทันที เราเรียนรู้มันจากครูหรือผู้แนะนำ ลองพิจารณาตัวอย่างเพิ่มเติมต่อไปนี้

แหล่งกำเนิด **ἐκ**	ช่องทาง **διά**	สายธาร / ชีวิต **ζωή**
พ่อแม่	ลูก	ชีวิต ความรัก พระพร การปกป้อง อาหาร ความเมตตา ความรู้ การให้กำลังใจ การตักเตือน ระเบียบ
ครู	นักเรียน	ความรู้ การให้กำลังใจ การตักเตือน ระเบียบ
พระคริสต์	คริสตจักร	ชีวิต ความรัก พระคุณ ความเมตตา พระพร ความรู้ การตักเตือน ระเบียบ
ผู้ปกครองคริสตจักร	สมาชิก	ความรัก พระพร ความรู้ การปกป้อง การตักเตือน ระเบียบ
ผู้ปกครองบ้านเมือง	ประชาชน	ความรู้ การปกป้อง การให้กำลังใจ ระเบียบ

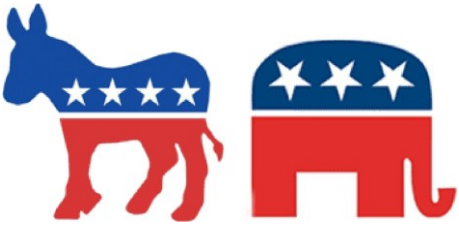
แบบแผนของพระเจ้าจึงประกอบด้วยสามส่วน

- แหล่งกำเนิด
- ช่องทาง
- สายธาร

เมื่อแหล่งกำเนิดกับช่องทางเรียงตัวกันอย่างถูกต้อง สายธารก็จะเริ่มไหล และนำชีวิต พระพร ความอุดมสมบูรณ์ และความเจริญมาให้ แต่เมื่อทั้งสองไม่ได้เรียงตัวกัน และเราเข้าใจมันผิดไป เราก็จะได้ลิ้มรสคำสาปแช่ง ความเสื่อมสลาย และในที่สุดคือความตาย

7. "พระแห่งโลกนี้" และกำเนิดของพลังตรงข้าม

หากท่านเดินเข้าไปในรัฐสภาของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ท่านจะพบผู้แทนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ข้างรัฐบาล และในเวลาเดียวกันก็มีผู้แทนอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่าฝ่ายค้าน วันแล้ววันเล่า สองฝ่ายนี้โต้เถียงกันในประเด็นเร่งด่วนของประเทศ ผู้อภิปรายแต่ละคนพยายามโน้มน้าวที่ประชุมให้เห็นด้วยกับข้อดีของฝ่ายตน การถกเถียงมักเผ็ดร้อนและตึงเครียด

กระบวนการนี้เป็นวิธีระงับข้อขัดแย้งที่เป็นแกนกลางของปรัชญายุโรปและอินเดียมาตั้งแต่โบราณ ภาษากรีกเรียกว่า *Dialectic* (วิภาษวิธี) เพลโตทำให้มันแพร่หลายผ่านบทสนทนาของโสกราตีส และปัจจุบันมันเป็นรูปแบบการคิดที่ครอบงำโลกอยู่[12] แม้พลังทั้งสองฝ่ายจะดูขัดแย้งกันอย่างชัดเจน แต่คนเข้าใจกันว่าจริงๆ แล้วมันเสริมกัน และผลสังเคราะห์

[12] https://en.wikipedia.org/wiki/Dialectic

ที่งอกออกมาจากความขัดแย้งนั้น ถือกันว่าให้ความจริงที่มีคุณภาพสูงกว่าเดิม ทั้งแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและแก่ผู้ที่พวกเขาเป็นตัวแทน

หากมองหลักการนี้จากมุมตะวันออก เราจะพบปรัชญาจีนเรื่องหยินและหยาง ซึ่งถือว่าสิ่งที่ดูตรงข้ามกัน เช่น สว่างกับมืด ไฟกับน้ำ ชายกับหญิง แท้จริงแล้วเสริมกัน และทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความกลมกลืนและความสมดุล[13] หลักการนี้เป็นที่รู้จักกว้างขวางผ่านภาพยนตร์ชุด *สตาร์วอร์ส* ซึ่งแสดงให้เห็นพลังฝ่ายสว่างและฝ่ายมืดต่อสู้กัน แต่ในที่สุดกลับนำความสมดุลมาสู่*พลัง*

เราจะอธิบายโลกแห่งขั้วตรงข้ามนี้อย่างไร โลกที่เต็มไปด้วยความตึงเครียดทั้งภายในตัวเราและรอบตัวเรา ถ้าเราปล่อยให้ประสาทสัมผัสของเราเป็นผู้นำทางเพียงอย่างเดียว ก็ดูเหมือนจะมีหลักฐานสนับสนุนมุมมองแบบนี้อยู่มาก ขอยืมประโยคเปิดเรื่องของ *สตาร์วอร์ส* มาใช้ว่า "นานมาแล้ว ในกาแล็กซีอันไกลโพ้น"

หากเรากลับไปหาผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณ เราจะพบจุดกำเนิดของระบบขั้วตรงข้ามนี้

> โอ ลูซิเฟอร์เอ๋ย โอรสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วซิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำน่ะ (13)

---

[13] https://en.wikipedia.org/wiki/Yin_and_yang

เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า 'ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ด้านทิศเหนือ (14) ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด' อิสยาห์ 14:12-14

ลูซิเฟอร์คือชื่อเดิมของผู้ที่ต่อมาเรียกกันว่าซาตาน ตามพระคัมภีร์ เขาถูกสร้างขึ้นเป็นทูตสวรรค์ที่งดงามและเป็นหัวหน้าของเหล่าทูตสวรรค์ทั้งปวง แต่เขากบฏต่อพระเจ้าและถูกขับออกจากสวรรค์

ลูซิเฟอร์ถูกนำเข้ามาในจักรวาลที่ดำเนินไปตามหลักการ **ἐκ → διά = ζωή** คือแหล่งกำเนิดสู่ช่องทางเป็นชีวิต ที่นั่นมีความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ เพราะสิ่งมีชีวิตทุกอย่างเข้าหาแหล่งกำเนิดอันยิ่งใหญ่โดยผ่านแบบอย่างของช่องทางอันยิ่งใหญ่ คือพระบุตรของพระบิดา ความกลมกลืนอันหอมหวานระหว่างพระบิดากับพระบุตร ถูกแบ่งปันแก่ผู้อาศัยทั้งหมดในจักรวาล ตราบเท่าที่พวกเขายังยึดแบบอย่างของพระบุตรไว้เป็นศิลาหัวมุมของตัวตนของตน

จะมี **ἐκ** ที่แท้จริงได้เพียงหนึ่งเดียว คือแหล่งกำเนิดสูงสุดของสรรพสิ่ง และผู้นั้นคือพระบิดา ความกลมกลืนของจักรวาลขึ้นอยู่กับการยอมรับข้อเท็จจริงนี้อย่างไม่ขาดสาย "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว" เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4

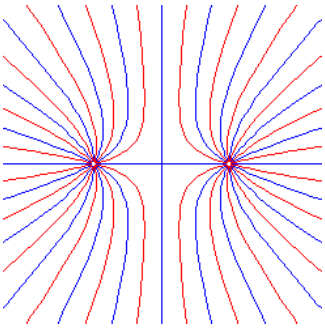
คำโกหกข้อแรก

ลูซิเฟอร์เริ่มเชื่อว่าทุกสิ่งที่เขาได้รับมานั้นเป็นของเขาโดยสิทธิ์อันชอบธรรม และเชื่อว่าตัวเขาเองคือพระเจ้าของตัวเอง คำโกหกข้อนี้ทำให้เขาประกาศว่าตนเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด คือเหมือนพระบิดา

ขอให้สังเกตให้ดี ลูซิเฟอร์ไม่ได้พยายามกำจัดพระบิดา แต่พยายามเสนอตัวเองเป็นคู่เทียบที่เสมอกันกับพระบิดาโดยธรรมชาติ เขาไม่ต้องการมองพระบิดาผ่านเลนส์ของ διά คือพระบุตรอีกต่อไป เขาวาดภาพจักรวาลแบบที่ทุกคนเท่าเทียมกันหมด ที่ซึ่งทุกคนถือว่าตนเองเป็นแหล่งกำเนิดของตนเอง ลูซิเฟอร์จึงมองการปกครองจักรวาลเป็นแบบนี้

ἐK ⟶ และ **ἐK ⟶**

(แหล่งกำเนิด) และ (แหล่งกำเนิด)

สูตรที่เขาเสนอนี้ทำให้การไหลตามธรรมชาติของความสัมพันธ์ **ἐK ⟶ διά = ζωή** หยุดลง เพราะพลังจากแหล่งกำเนิดสองแห่งที่ต่างอ้าง

ความสมบูรณ์ ย่อมนำไปสู่ความตึงเครียดโดยธรรมชาติ และความตึงเครียดนั้นต้องการการสังเคราะห์หรือการประนีประนอม เพื่อให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียวอีกครั้ง เขียนเป็นสูตรได้ว่า

ἐK → **ζωή** (ชีวิต) ← **ἐK**

(แหล่งกำเนิด) ↓ (แหล่งกำเนิด)

ἐK (แหล่งกำเนิด)

การปะทะกันของพลัง **ἐK** สองฝ่าย จบลงด้วยการรวมสองสิ่งเข้าเป็นหนึ่งเดียวอย่างลึกลับ ตัวตนของแต่ละคนถูกสังเวยไป ด้วยการยอมประนีประนอมความเชื่อส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แล้วความกลมกลืนหรือความสมดุลก็ดูเหมือนจะกลับคืนมา

จุดสำคัญของสูตรใหม่นี้คือ *มันกำจัดหลักการของช่องทางออกไป* ดังนั้นเพื่อจะรักษาความกลมกลืนในจักรวาลไว้ ก็ต้องมีความขัดแย้งและการประนีประนอมเกิดขึ้นไม่รู้จบ ในขณะที่แต่ละคนสร้างตัวตนของตนขึ้นบนพื้นฐานของการเป็นแหล่งกำเนิดของตัวเอง ลูซิเฟอร์ได้สัญญากับทุกคนที่ยอมฟังเขาว่า

"...พระเจ้าทรงทราบว่า เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และ**เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า** ที่รู้ถึงความดีและความชั่ว" ปฐมกาล 3:5

ตั้งแต่แรกเริ่ม ลูซิเฟอร์จึงตั้งใจจะกำจัด διά อันยิ่งใหญ่ คือพระบุตรของพระเจ้าออกไป[14] เมื่อพระบุตรพ้นทางแล้ว เขาก็จะเชิญชวนทุกคนให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งกำเนิดสากล ด้วยวิธีทางปรัชญาแบบใดก็ได้ตามใจชอบ จะเป็นสรรพเทวนิยม[15] หรือจะเป็นการนมัสการพระเจ้าที่เท่าเทียมกันแล้วทำตัวให้เหมือนพระเจ้านั้นก็ได้ ไม่สำคัญ ขอเพียงอย่าให้หลักการของช่องทางมีอยู่จริงเท่านั้น คนเราจะแสร้งทำเป็นแสดงหลักการของช่องทางก็ได้ ตราบใดที่ยังชัดเจนว่าความจริงแท้ที่แกนกลางคือการเป็นแหล่งกำเนิดของตัวเอง

นี่คือจุดกำเนิดของสงครามครั้งใหญ่แห่งจักรวาล เป็นสงครามระหว่างความเข้าใจสองแบบ ว่าด้วยความสัมพันธ์พื้นฐานของสองบุคคลแรกในสวรรค์

---

[14] ยอห์น 8:44 ...มันเป็นฆาตกรตั้งแต่เริ่มแรก...

[15] สรรพเทวนิยม (pantheism) คือความเชื่อทางศาสนาหรือหลักปรัชญาใดก็ตาม ที่ถือว่าพระเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับจักรวาล หรือถือว่าจักรวาลนั่นเองคือพระเจ้า

แบบแผนของพระเจ้าตามพระคัมภีร์	แบบแผนของพระแห่งโลกนี้
ἐκ ⟶ διά = ζωή แหล่งกำเนิด ⟶ ช่องทาง = ชีวิต	1. **ἐκ ⟶ ⟵ ἐκ** (แหล่งกำเนิด) ↓ (แหล่งกำเนิด) 2. **ἐκ** (แหล่งกำเนิด)

บรรพบุรุษคู่แรกของเผ่าพันธุ์เราได้รับแบบแผนของพระแห่งโลกนี้มาเป็นมรดก เมื่อพวกเขาหลงเชื่อคำโกหกที่ว่า "เจ้าจะไม่ตายแน่... เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า" ปฐมกาล 3:4-5 นั่นคือตอนที่เราแลกตำแหน่งอันกลมกลืนของ **διά** ไปกับกระบวนการขัดแย้งที่ไม่รู้จบ ทั้งขัดแย้งกันเองและขัดแย้งกับพระเจ้า เพื่อจะได้เป็น **ἐκ** แหล่งกำเนิดของตัวเราเอง

เผ่าพันธุ์ของเราปฏิบัติต่อ **διά** อันยิ่งใหญ่อย่างไร เมื่อพระองค์เสด็จมายังโลกนี้ คำตอบคือเราแขวนพระองค์ไว้บนไม้กางเขนและฆ่าพระองค์เสีย นั่นคือหลักฐานว่าคำโกหกนี้ฝังอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์แล้วจริงๆ พระลักษณะที่สุภาพและอ่อนโยนของพระบุตร ผู้ทรงเชื่อฟังพระบิดาในทุกสิ่ง ไม่เข้ากันกับจิตใจที่ตกต่ำซึ่งเรารับมาเป็นมรดก บรรพบุรุษคู่แรกของเรารับแบบแผนอันเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้านี้มาโดยตรงจากผู้ให้กำเนิดมัน คือลูซิเฟอร์

น่าสนใจว่าแนวคิดเรื่องวิภาษวิธีมีอยู่แล้วในปรัชญาของเฮราคลิตุสแห่งเมืองเอเฟซัส (535–475 ปีก่อนคริสตกาล) ผู้เสนอว่าทุกสิ่งเปลี่ยนแปลง

อยู่ตลอดเวลา อันเป็นผลจากการต่อสู้และการขัดแย้งภายใน[16] พระคัมภีร์เปิดเผยที่มาของการต่อสู้ภายในนี้ โดยชี้ให้เห็นแนวคิดผิดๆ ที่ซาตานมีต่อพระเจ้า ซึ่งทำลายตัวตนแบบ διά ลง นี่คือเหตุผลที่เปาโลเขียนถึงชาวโครินธ์ว่า

> แต่ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูกบังไว้ ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ (4) ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา 2 โครินธ์ 4:3-4

เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจแบบแผนของพระเจ้าและพบความกลมกลืนที่แท้จริง ตราบใดที่ความคิดของเรายังถูกพระแห่งโลกนี้ทำให้มืดบอด ความคิดของเราต้องถูกตั้งค่าใหม่ หรือบังเกิดใหม่ ให้เข้าใจแบบแผนของพระเจ้าอย่างถูกต้อง กล่าวอีกอย่างคือ ต้องกลับใจจากการบูชาความคิดเท็จของเรา

พระคัมภีร์เปรียบกระบวนการนี้กับความตาย เพราะมันคือการยอมมอบตัวอย่างสิ้นเชิง และการปฏิเสธทุกสิ่งที่ดูมีเหตุมีผลเมื่อมองผ่านเลนส์ของพระแห่งโลกนี้ ทางเดียวที่จะกลับสู่หลักการของ διά คือการทูลขอพระบุตรของพระเจ้าให้ทรงสอนและทรงช่วยท่าน ลำพังตัวเราเองทำไม่ได้

---

[16] https://en.wikipedia.org/wiki/Dialectic#Principles

เพราะความคิดของเราถูกตั้งไว้ในทิศทางตรงข้ามภายใต้อิทธิพลคำสอนของลูซิเฟอร์

ความจริงที่แตกเป็นเสี่ยง

เพื่อเป็นตัวอย่างของปัญหามากมายที่แบบแผนของพระแห่งโลกนี้ก่อขึ้น ขอให้พิจารณาเรื่องการรับรู้ความจริงเสียก่อน

ในแบบแผนของพระเจ้า "สิ่งสารพัดทั้งปวง" ออกมาจาก **ἐK** แหล่งกำเนิดเดียว ซึ่งหมายความว่ามีความจริงสัมบูรณ์หนึ่งเดียว หรือมีแหล่งของความจริงเพียงแหล่งเดียว แต่ในขั้นแรกของแบบแผนพระแห่งโลกนี้ จะมีแหล่งของความจริงอย่างน้อยสองแหล่ง และถ้าเรายกทุกคนขึ้นเป็นพระเจ้าหรือเป็นแหล่งกำเนิดของตัวเอง ก็จะมี "ความจริง" อยู่มากมายหลายฉบับ

ตรรกะนี้นำไปสู่คำกล่าวของนักปรัชญาชาวเดนมาร์ก โซเรน เคียร์เคอกอร์ (ค.ศ. 1813–1855) ที่ว่า "อัตวิสัยคือความจริง และความจริงคืออัตวิสัย" อัตวิสัยหมายถึงมุมมองหรือความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละคน ซึ่งพิสูจน์ไม่ได้ ตรงข้ามกับปรวิสัยที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริง

ความจริงหลายฉบับย่อมแข่งขันกัน หรือไม่ก็ถูกบีบให้รวมกันอย่างลึกลับด้วยกำลัง ไม่ว่าทางใด แบบแผนที่มีหลายแหล่งกำเนิดนี้ก็ไม่มั่นคงอย่างยิ่ง เพราะสร้างอยู่บนทราย ความจริงถูกฉีกลงจากความเป็นปรวิสัย และ

กลายเป็นภาระของแต่ละคนที่จะใช้อะไรก็ตามที่มีอยู่ในมือ มาโน้มน้าวคนอื่นให้เชื่อ "ความจริง" ของตน

เครื่องมือที่มีอยู่ในมือได้แก่ การชักใย การหลอกลวง และในที่สุดคือกำลังทางกาย เพื่อสถาปนา "ความจริง" ของตนขึ้น เพราะในแบบแผนของพระแห่งโลกนี้ไม่มีความจริงสัมบูรณ์อยู่เลย

ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ครองอำนาจในวิธีการแบบนี้ คือผู้ที่เก่งที่สุดในการแสดง "ความจริง" หลายชุดให้คนหลายกลุ่มดู แม้ความคิดเหล่านั้นจะขัดแย้งกันเองก็ตาม การพูด "ความจริง" ที่ขัดแย้งกันหลายชุดพร้อมกัน ทำให้ตัวตนที่แกนกลางของคนคนหนึ่งใช้การไม่ได้ เกิดเป็นภาวะที่ความคิดขัดกันเอง และขังผู้นั้นไว้ในกรงแห่งความไร้อำนาจ

เมื่อความขัดแย้งภายในระบบเพิ่มขึ้น ก็ต้องมีนักปั้นแต่งข่าวสารคอยขัดเกลา "ความจริง" เหล่านี้เพื่อกล่อมมวลชน และทำให้เรารู้สึกว่าผู้นำจำนวนมากยืนอยู่ข้างสิ่งที่ทำให้ตนมีอำนาจมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่โน้มน้าวคนส่วนใหญ่ให้เชื่อ "ความจริง" ของตนได้ ไม่ว่าจะขัดแย้งกันเพียงใด ก็จะได้คะแนนเสียงพอที่จะทำให้ "ความจริง" ของตนครองกลุ่มไว้

กระบวนการทางการเมืองของทุกประเทศในโลกจึงถูกหล่อเลี้ยงด้วยการบิดและการขัดเกลาความจริงเช่นนี้ ทิ้งให้ประชาชนของแต่ละชาติรู้สึกถูกหลอกและอึดอัดคับข้องใจ ความรู้สึกเหล่านี้อาจนำไปสู่การปฏิวัติและ

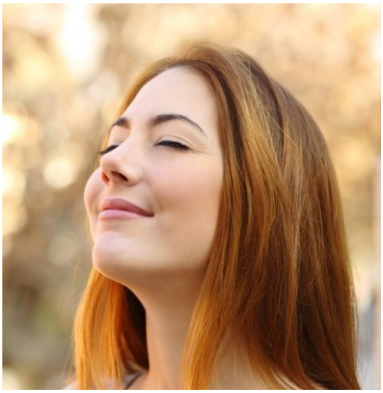
การสลับขั้วอำนาจในที่สุด แต่แม้ผู้นำจะเปลี่ยนไป ปัญหาเดิมก็จะกลับมาอีก เพราะมันถูกสร้างขึ้นบนความเข้าใจเรื่องความจริงแบบเดียวกัน

ทีนี้ให้เรากลับไปดูความขัดแย้งภายในที่เฮราคลิตุสพูดถึง เราจะได้เห็นว่าคำสอนของลูซิเฟอร์ก่อความขัดแย้งขึ้นอย่างไร ทั้งในความสัมพันธ์ระหว่างจิตกับกาย และในความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลกับอารมณ์

8. สะบาโตเพื่อจิตวิญญาณ คือการพักผ่อนที่แท้จริง

พระคัมภีร์บันทึกการทรงสร้างมนุษย์ไว้ว่า

> ...พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่ ปฐมกาล 2:7

เราจึงเรียนรู้ว่ามนุษย์คือการรวมกันของร่างกายกับลมปราณ ซึ่งอาจแปลได้ว่าลมหายใจ หรือจิตวิญญาณ แล้วอะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสององค์ประกอบนี้ ระหว่างกายกับจิต หากท่านค้นอินเทอร์เน็ตด้วยคำว่า "Mind Body Problem" ท่านจะพบว่ามีงานเขียนทั้งกองที่พยายามตอบคำถามนี้

หนึ่งในคำถามหลักของวิชาจิตวิทยาและปรัชญาคือปัญหาเรื่องจิตกับกาย จิตเป็นส่วนหนึ่งของกาย หรือกายเป็นส่วนหนึ่งของจิต ถ้าทั้งสองแยกจากกันแล้วมันมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร และสิ่งไหนเป็นผู้บังคับบัญชา[17]

ให้เราทดสอบคำถามเหล่านี้ด้วยแบบแผนสองแบบที่เราพูดถึงมาตลอด

แบบแผนของพระเจ้าตามพระคัมภีร์	**แบบแผนของพระแห่งโลกนี้**
ἐκ ⟶ διά = ζωή แหล่งกำเนิด ⟶ ช่องทาง = ชีวิต	1. **ἐκ ⟶ ⟵ ἐκ** (แหล่งกำเนิด) ↓ (แหล่งกำเนิด) 2. **ἐκ** (แหล่งกำเนิด)

การระบุองค์ประกอบในแบบแผนของพระเจ้านั้นง่ายมาก เพียงใช้คุณลักษณะเรื่องสิ่งที่ตามองไม่เห็นกับสิ่งที่ตามองเห็น ชัดเจนว่าจิตคือสิ่งที่มองไม่เห็น ส่วนกายคือสิ่งที่มองเห็น สูตรในกรณีนี้จึงเป็น

จิต ⟶ กาย = ชีวิต

เมื่อใช้คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องของแบบแผนนี้ เราจะเห็นว่าจิตคือศีรษะหรือผู้กำกับของกาย ส่วนกายคือช่องทางที่จิตถูกเปิดเผยออกมา ความคิดในจิตปรากฏออกมาผ่านเสียงและการกระทำของกาย เปาโลพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างจิตกับกายนี้ว่า

---

[17] http://www.simplypsychology.org/mindbodydebate.html

> ...แต่ข้าพเจ้าระงับความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังให้อยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใด เมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้ 1 โครินธ์ 9:27

กายถูกวางไว้ใต้บังคับของจิต แต่ ณ จุดนี้เราต้องระวังให้มาก ว่าเรายึดคุณลักษณะ*ทุกข้อ*ของแบบแผนของพระเจ้าไว้ครบถ้วน เพราะจิตยังเป็นผู้ปกป้องกายด้วย จิตย่อมแสวงหาอาหารที่ดีให้กาย ให้กายได้ออกกำลังและได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ

ตรงนี้ต่างจากแนวคิดแบบเพลโต ซึ่งนำไปสู่การกดข่มร่างกาย และนำไปสู่การเกิดขึ้นของลัทธินักบวชที่ปลีกวิเวก[18] รวมทั้งการทรมานร่างกายตนเอง ความคิดแบบนั้นเป็นผลตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของแบบแผนที่ถือว่าทุกคนเป็นแหล่งกำเนิดของตัวเอง ในแบบแผนนั้นเราจะเห็นว่า

1. จิต ⟶ ชีวิต ⟵ กาย (ทวินิยม)

หรือ

2. จิต/กาย (เอกนิยม)[19]

---

[18] ลัทธินักบวชที่ปลีกวิเวก (monasticism) คือวิถีชีวิตทางศาสนาที่ผู้ปฏิบัติสละการแสวงหาทางโลก เพื่ออุทิศตนให้กับงานฝ่ายจิตวิญญาณอย่างเต็มที่ การปฏิบัติแบบนี้มักมีวินัยอันเข้มงวดผ่านการทรมานร่างกายเพื่อลดทอนและกดข่มความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนัง

[19] https://en.wikipedia.org/wiki/Mind-body_problem

ทวินิยม คือแนวคิดที่ถือว่าความจริงของสรรพสิ่งมีสองอย่างคู่กัน ทั้งรูปธรรมคือสสาร และนามธรรมคือจิต ส่วน*เอกนิยม* คือแนวคิดที่ถือว่าความจริงของสรรพสิ่งมีเพียงอย่างเดียว จะเป็นสสารหรือจิตก็ได้

เมื่อเราเข้าใจว่าจิตกับกายเป็นแหล่งกำเนิดสองแหล่งที่เท่าเทียมกัน ผลที่ตามมาคือความพยายามจะทำให้สององค์ประกอบที่ขัดแย้งกันนี้กลมกลืนกันให้ได้

สถานการณ์ที่พบบ่อยที่สุดอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากแบบแผนนี้ คือเรื่องความหิว เมื่อร่างกายส่งสัญญาณว่าหิว และร่างกายมีสถานะเท่าเทียมกับจิต แล้วใครเป็นคนตัดสินว่าจะกินอะไรและกินเท่าไร กล่าวอีกอย่างคือสัญญาณความหิวของร่างกายเป็น*คำขอหรือคำสั่ง*

ในแบบแผนของพระเจ้า เราเข้าใจว่ามันเป็นคำขอที่ส่งไปถึงจิต จิตจะประเมินว่าคำขอนั้นจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อร่างกาย แล้วจึงออกคำสั่ง หากร่างกายยอมอยู่ใต้จิตเมื่อจิตบอกว่า *ไม่* ก็จะไม่มีความขัดแย้ง แต่ถ้าร่างกาย โดยเฉพาะสมองส่วนล่าง ไม่ยอมอยู่ใต้สมองส่วนหน้าซึ่งอยู่สูงกว่า ก็จะเกิดสงครามขึ้นในใจว่าจะกินหรือไม่กิน สงครามนี้กำลังเกิดขึ้นในระดับใหญ่ทั่วโลก ผ่านปัญหาโรคอ้วนและโรคจากวิถีชีวิตอีกหลายอย่าง ซึ่งเกิดขึ้นเพราะจิตถูกลดชั้นลงให้เป็นรองร่างกาย

ในแบบแผนของพระเจ้า ความกลมกลืนของจิตกับกายเกิดขึ้นเมื่อจิตควบคุมกาย โดยที่จิตดูแลและปกป้องกาย ส่วนกายก็หล่อเลี้ยงจิต แสดงความคิดและความตั้งใจของจิตออกมา และขยายมันให้กว้างขึ้น

ตราบใดที่จิตกับกายยังดำเนินตามสูตร ἐκ → διά แหล่งกำเนิดสู่ช่องทาง มันก็จะทำงานตามลำดับนี้ และป้องกันไม่ให้เกิดสงครามภายในจิตวิญญาณ ผลคือการได้พักสงบ และคุณลักษณะของพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงเป็น διά อันยิ่งใหญ่ของจักรวาลนี่เอง ที่ทำให้การพักสงบนั้นเกิดขึ้นได้ ดังที่พระเยซูทรงสอนว่า

> บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข มัทธิว 11:28

ความกลมกลืนของจิตกับกายจะเริ่มเกิดขึ้นได้ เมื่อเรายอมให้หลักการ διά ของพระคริสต์เข้ามาในชีวิตของเรา และส่งผลต่อด้านที่เป็นช่องทางของการทรงสร้างเรา ความกลมกลืนนี้คือสะบาโตหรือการพักสงบสำหรับจิตวิญญาณ

สะบาโตคือวันหยุดพักประจำสัปดาห์ตามพระคัมภีร์ เป็นวันที่พระเจ้าทรงกำหนดให้มนุษย์หยุดจากงานของตนเพื่อพักและอยู่กับพระองค์ ในบทนี้ผู้เขียนใช้คำนี้ในความหมายที่กว้างกว่านั้น คือการพักสงบภายในจิตใจ

เหตุผลกับอารมณ์

ประเด็นเรื่องจิตกับกายขยายต่อไปได้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลกับอารมณ์ ให้เราใช้สูตรทั้งสองอีกครั้ง เบาะแสสำหรับแบบแผนของพระเจ้าคือ เหตุผลเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ส่วนอารมณ์นั้นแสดงออกมาให้เห็นได้

เหตุผล ⟶ อารมณ์ = ชีวิต

ในทางกลับกัน ในแบบแผน "จงเป็นพระเจ้าของตัวเอง" สิ่งนี้กลายเป็น

1. เหตุผล ⟶ ชีวิต ⟵ อารมณ์

↓

2. การครองอำนาจของเหตุผล คือ "ลัทธิเหตุผลนิยม"[20]

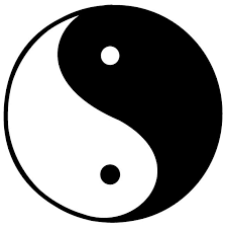
หรือ

2. การครองอำนาจของอารมณ์ คือ "ให้ความรู้สึกนำทางเรา"

หากท่านศึกษาเรื่องเหตุผลกับอารมณ์ ท่านจะพบคำแนะนำมากมายว่าจะทำให้ทั้งสองกลมกลืนกันได้อย่างไร เพราะเมื่อเรามองเหตุผลกับอารมณ์เป็นสองแหล่งกำเนิดที่เป็นขั้วตรงข้ามกัน มันย่อมสร้างสงครามภายในเพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่

[20] https://en.wikipedia.org/wiki/Chariot_Allegory

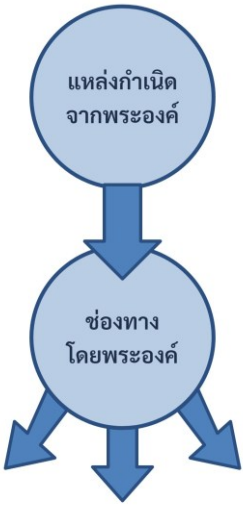
เพลโตเปรียบสองสิ่งนี้เป็นม้าขาวกับม้าดำที่ลากรถศึกแห่งชีวิตของเราไป สำหรับเพลโต เหตุผลคือม้าขาว ส่วนอารมณ์คือม้าดำ ซึ่งบอกเป็นนัยว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองเป็นแบบขั้วตรงข้าม

สัญลักษณ์หยินหยาง

ความเป็นขั้วตรงข้ามระหว่างขาวกับดำนี้ ถูกพัฒนาไปอีกขั้นในตะวันออกด้วยหลักหยินหยาง ซึ่งใจกลางของสีขาวเป็นสีดำ และใจกลางของสีดำเป็นสีขาว อีกครั้งหนึ่ง เราเห็นเค้าของแนวคิดนี้ในภาพยนตร์ชุด *สตาร์วอร์ส* ที่แก่นจริยธรรมของเจไดคือความสงบและวินัยอันแยบยล ซึ่งมีความรู้สึกเป็นผู้นำทาง

บางคนอาจแย้งว่าใจกลางของอารมณ์ก็คือเหตุผล แต่คำตอบเช่นนี้ปิดวงจรวิภาษวิธีให้ครบรอบพอดี และพาเราวนกลับไปสู่การดำรงอยู่อันลึกลับที่เข้าใจไม่ได้ ผู้ที่ "รู้แจ้ง" จะบอกท่านว่า การตั้งคำถามคือการเปิดเผยว่าท่านยังเป็นมือใหม่ ท่านเพียงต้องปล่อยให้หัวใจโอบรับสิ่งที่จิตยอมรับไม่ได้ "มันเป็นความลึกลับ จงยอมรับมันเถิด"

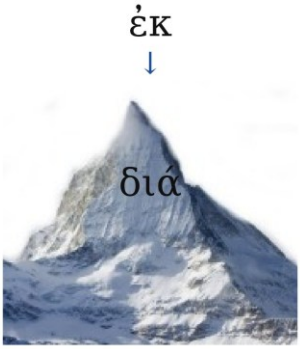
ความสับสน ความขัดแย้ง และสงครามทั้งหมดนี้ยุติลงได้ ด้วยการยอมรับแบบแผนของพระเจ้า และความสัมพันธ์แบบศีรษะกับการยอมจำนนระหว่างเหตุผลกับอารมณ์ ที่ซึ่งอารมณ์ทำหน้าที่เป็นตัวขยายและเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของจิต พระบุตรทรงเชิญเราให้รับประทาน διά อันยิ่งใหญ่ คืออาหารแห่งชีวิต เพื่อฟื้นความกลมกลืนที่แท้จริงกลับคืนมา และนำการพักสงบมาสู่จิตใจและร่างกายของเรา

9. บนเส้นทางแคบสู่แบบแผนแห่งสวรรค์

ท่านเคยดูคนกระโดดลงมาจากหน้าผาหรือตึกสูงไหม เบสจัมปิงเป็นกีฬาผาดโผนที่ผู้เล่นกระโดดลงมาจากที่สูงและอันตรายมาก แล้วกางร่มชูชีพก่อนถึงพื้น ข้าพเจ้าเคยดูคลิปแบบนี้ทางอินเทอร์เน็ตอยู่หลายครั้ง ผู้กระโดดมักเล่าถึงกำแพงความกลัวที่ต้องข้ามให้ได้ก่อนจะกระโดดจริง

การเปลี่ยนจากแบบแผนของพระแห่งโลกนี้ ไปสู่แบบแผนของพระเจ้า ก็คล้ายกับกระบวนการนั้น หากเราวาดสูตรแบบแผนของพระเจ้าลงในภาพภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า โดยให้พระบิดาประทับอยู่บนยอดเขา เราจะเห็นดังนี้

แหล่งกำเนิด

ช่องทาง

พระคัมภีร์กล่าวถึงพระบิดาว่า

> องค์ผู้สูงเด่นคือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสดังนี้ว่า "เราอยู่ในที่ที่สูงและบริสุทธิ์" อิสยาห์ 57:15

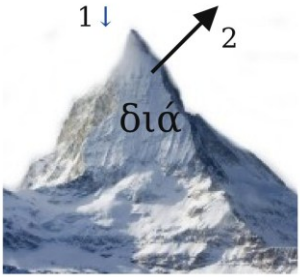
พระบิดาประทับอยู่บนยอดเขา และทางเดียวที่จะเข้าถึงพระองค์คือผ่านพระบุตรผู้ทรงเป็น διά พระบุตรทรงอยู่ในตำแหน่งของความถ่อมตนและการเชื่อฟังพระบิดา พระองค์ทรงรับทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมีไว้เป็นมรดก แต่พระองค์ก็ยังคงยอมอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระบิดา

ส่วนลูซิเฟอร์ ซึ่งกลายเป็นซาตานหลังจากตกลงมา ปรารถนาจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆและเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด

> เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า 'ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ด้านทิศเหนือ (14) ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด' อิสยาห์ 14:13-14

กระบวนการยกตัวเองขึ้นนี้เขียนเป็นภาพได้ว่า

ἐK ↔ ἐK **แหล่งกำเนิด ↔ แหล่งกำเนิด**

การพยายามยกตนเองขึ้นให้เท่าเทียมกับพระเจ้า แล้วนั่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าโดยอ้างว่าตนเป็นพระเจ้านั้น คือการไขว่คว้าตำแหน่งที่สูงเกินตัวอย่างยิ่ง เป็นที่ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ และมันจึงวางเราไว้บนขอบหน้าผาที่สูงลิบ

การจะกลับสู่ตำแหน่งที่แท้จริงของเรา คือการยอมอยู่ใต้ **ἐK** แหล่งกำเนิดอันยิ่งใหญ่ของจักรวาล ซึ่งเรียกร้องให้เรากระโดดลงจากตำแหน่งนี้ ถ้าเรากระโดดเอง เราจะตายและสูญเสียไปชั่วนิรันดร์

แต่มีบุคคลหนึ่งในจักรวาลที่กระโดดครั้งนี้ได้ และเปิดทางให้เรากลับสู่ที่ที่เหมาะสมของเราในแบบแผนของพระเจ้า พระบุตรของพระเจ้าทรงได้รับสิทธิ์ให้เท่าเทียมกับพระบิดา พระองค์ทรงมีสิทธิ์ที่จะยืนอยู่บนยอดเขาร่วมกับพระบิดา แต่ด้วยความสงสารเผ่าพันธุ์ที่ตกต่ำของเรา พระ

คริสต์ทรงกระโดดครั้งอันน่าอัศจรรย์นั้น เพื่อจะนำเรากลับคืนสู่ความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระบิดา

> ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย (6) พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้ามิได้ทรงเห็นว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย (7) แต่ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ และทรงรับสภาพอย่างผู้รับใช้ ทรงถือกำเนิดในลักษณะของมนุษย์ (8) และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน ฟิลิปปี 2:5-8

ในการกระโดดครั้งยิ่งใหญ่จากภูเขานั้น พระบุตรของพระเจ้าทรงเปิดทางให้เรากลับมาสู่แบบแผนของพระเจ้า และเรียนรู้หลักการของ διά พระบุตรอีกครั้ง

สิ่งที่ท้าทายสำหรับเราคือ เราไม่มีร่มชูชีพ และการกระโดดของเราย่อมจบลงที่ความตายอย่างแน่นอน จากด้านบนนั้นเรามองไม่เห็นว่า ขณะที่เรากระโดดลงไป พระคริสต์ทรงประคองเราไว้ได้ตลอดทาง และพระองค์ทรงรับแรงกระแทกนั้นแทนเรา เพราะเมื่อทรงสิ้นพระชนม์ครั้งเดียว ก็ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง

แต่ความปรารถนาที่จะกระโดดนั้น มาถึงเฉพาะผู้ที่ตระหนักแล้วว่า การไขว่คว้าตำแหน่งอันสูงส่งเยี่ยงพระเจ้าเองคือการหมิ่นประมาทพระเจ้าในสภาพธรรมชาติของเรา เรามองไม่เห็นปัญหาอะไรกับสถานการณ์นี้

เลย เพราะพระแห่งโลกนี้ทำให้ตาของเรามืดบอดต่อการหมิ่นประมาทอันน่ากลัวนี้ แต่พระบัญญัติของพระเจ้าดังกึกก้องลงมาจากภูเขาว่า

อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา อพยพ 20:3

เมื่อเราเห็นฟ้าแลบ ได้ยินฟ้าร้อง และรู้สึกถึงภูเขาที่สั่นสะเทือน เราก็ถูกทำให้รู้สึกถึงอันตรายของตำแหน่งที่เรายืนอยู่ เรารู้สึกว่าต้องกระโดด แต่ก็กลัวว่าจะตาย เราจึงยืนแข็งที่ออยู่อย่างล่อแหลมบนภูเขานั้น ความจริงคือ เหตุผลเดียวที่เรายังมีชีวิตอยู่ได้ ก็เพราะคำอธิษฐานของพระบุตรขณะทรงถูกแขวนอยู่บนกางเขนว่า "พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดยกโทษพวกเขา เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่"

การก้าวขึ้นไปบนภูเขานั้นควรหมายถึงความตายทันที เพราะเมื่อเราพยายามยกตนเองขึ้น เราก็สมควรร่วงลงมาตายในบัดดล แต่พระคริสต์ทรงวิงวอนต่อพระบิดาแทนเรา ขอให้ประทานเวลาแก่เราที่จะสำนึกถึงบาปใหญ่ข้อนี้ของเรา ต่อเมื่อเรามองเห็นเท่านั้น พระบัญญัติของพระเจ้าจึงจะย้ำเตือนเราให้หนีเข้าไปในอ้อมพระกรของพระองค์ ยอมให้ตนเองถูกตรึงร่วมกับพระองค์ และบังเกิดใหม่เข้าสู่ชีวิตแบบ διά เมื่อนั้นเราจะพบว่าตัวเราเป็นเหมือนบรรพบุรุษคู่แรก คือยืนอยู่ที่เชิงเขาด้วยความยอมจำนน รอคอยจะขึ้นไปเมื่อถูกเรียก โดยสวมเสื้ออาภรณ์แห่งช่องทางของพระบุตรของพระเจ้า

ประตูแคบ

จุดที่จะกระโดดลงจากภูเขานั้น พระคัมภีร์เรียกว่าประตูแคบ เป็นที่แคบมาก ที่ซึ่งเราจะรู้สึกถึงอ้อมกอดของพระผู้ช่วยให้รอด และกระโดดไปพร้อมกับพระองค์

> "จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างนั้นนำไปถึงความพินาศ และคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก" มัทธิว 7:13

ประตูแคบนั้นทั้งหายากและเข้ายากสำหรับคนส่วนใหญ่ ประการแรกมันหายาก เพราะโดยธรรมชาติเราไม่รู้สึกว่าจำเป็นต้องเข้าไป และเมื่อพบประตูแล้ว ทางเข้าที่แคบนั้นก็เรียกร้องให้เราทิ้งทุกสิ่งในชีวิตนี้ไว้ข้างหลังเพื่อจะลอดผ่านไปได้

เราต้องยอมเป็นเหมือนอูฐที่จะลอดรูเข็ม รูเข็มในที่นี้คือช่องเปิดเล็กๆ และเตี้ยมากในกำแพงเมืองเยรูซาเล็ม เมื่อประตูใหญ่ปิดแล้ว ช่องนี้เป็นทางเดียวที่จะเข้าเมืองได้ พ่อค้าจะต้องขนสมบัติทั้งหมดลงจากหลังอูฐ แล้วสั่งให้อูฐคุกเข่าคลานลอดช่องนั้นเข้าไป นี่คือเหตุผลที่คนมั่งมีเข้าประตูแคบได้ยาก คือคนที่ภูมิใจในตนเอง ยกตนขึ้น และยึดติดกับ "ข้าวของ" ทั้งหลายที่บอกว่าตนมีคุณค่าเพียงใด (มัทธิว 19:24)

เมื่อพระบัญญัติดังกึกก้องลงมาจากภูเขาเป็นคำเตือนด้วยความรัก คำโกหกอันชวนมึนเมาที่ว่าเราเป็น **ἐK** แหล่งกำเนิดของตัวเอง ก็ทำให้

หลายคนหัวเราะเยาะคำเตือนนั้นว่าเป็นเพียงนิทานที่แต่งขึ้นเพื่อขู่และควบคุมคนที่ขาดความมั่นคง

บางคนก็สอนว่าพระบัญญัติไม่สำคัญอีกต่อไป เพราะทั้งหมดสำเร็จและจบสิ้นแล้วที่กางเขน พวกเขาบอกว่าการกระโดดอันน่าอัปยศของพระคริสต์สู่ความตายนั้นเพียงพอแล้ว เราไม่จำเป็นต้องกระโดดไปกับพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องถ่อมตัวลงและกลับใจอย่างเจ็บปวดถึงเพียงนั้น ด้วยข้ออ้างนี้และข้ออ้างอื่นอีกมากมาย ประตูแคบจึงถูกกลบและซ่อนไว้จากโลก ทำให้คนยังคงยืนอยู่บนภูเขาโดยไม่ได้สวมอาภรณ์ διά ของพระบุตรของพระเจ้า

ในพระคัมภีร์ ความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักรถูกเปรียบเป็นการสมรส และวันที่พระบุตรทรงสมรสกับคริสตจักรคือวันที่ทุกอย่างจบสิ้นลง ผู้ที่ยังยืนอยู่บนภูเขาโดยไม่ได้สวมอาภรณ์นั้นในวันดังกล่าวจะต้องกระโดดลงจากภูเขาเพียงลำพัง

พระบุตรทรงเรียกแกะที่หลงหายบนภูเขาครั้งแล้วครั้งเล่า ทรงออกไปไกลเพื่อรวบรวมแกะที่เร่ร่อนกลับมาอีก แต่พวกเขาไม่ยอมฟัง กลับมีเสียงร้องขึ้นว่า "เราไม่ยอมให้ชายผู้นี้ปกครองเรา" พวกเขาจึงต้องกระโดดเพียงลำพังโดยไม่มีคนกลาง และในที่สุดจะพิสูจน์ว่าการกระโดดเช่นนั้นไม่จำเป็นเลยแม้แต่น้อย

การยืนอยู่บนหน้าผาแล้วมองลงไปหลายพันฟุตนั้นน่าหวั่นเกรงอย่างยิ่ง เรารู้สึกแน่ใจว่าต้องตาย แต่พระเยซูตรัสกับเราว่า

"ผู้ใดที่รักชีวิตของตนก็ต้องเสียชีวิต และผู้ที่ชังชีวิตของตนในโลกนี้ ก็จะรักษาชีวิตนั้นไว้นิรันดร์" ยอห์น 12:25

ท่านต้องการความชื่นชมยินดีและความเจริญหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะเป็นของท่าน หากท่านเข้าสู่แบบแผนของพระเจ้า และค้นพบกุญแจที่ฟื้นฟูปรับให้กลมกลืน และจัดเรียงความสัมพันธ์ทั้งหมดที่ท่านห่วงใย

จงให้พระบัญญัติของพระเจ้าดังก็กก้องเข้าไปในจิตวิญญาณของท่าน จงให้ตาของท่านเปิดออกเห็นความชั่วร้ายของการเชื่อว่าท่านเป็น **ἐK** แหล่งกำเนิดของตัวเอง หากท่านมองไม่เห็นว่านี่คือประสบการณ์ร่วมที่เรารับมาจากบรรพบุรุษคู่แรก จงอธิษฐานขอตาที่มองเห็น และค้นพบในความเจ็บปวดของความสัมพันธ์ที่แตกสลายและสงครามภายในตัวท่าน

ว่าเชื้อร้ายของแบบแผนแห่งการเป็นพระเจ้าเองกำลังกัดกินจิตใจและร่างกายของท่านอยู่

จงมาที่ประตูแคบ และปล่อยวางสิ่งที่ท่านยึดเกาะอยู่ ซึ่งขณะนี้กำลังนิยามตัวตนของท่าน แล้วท่านจะพบว่าพระคริสต์คือผู้ที่จะไม่ทรงละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย ในขณะที่ท่านดิ่งลงสู่หุบเขาแห่งความถ่อมตน

พระเยซูทรงวางเส้นทางแห่งพระพรไว้ให้แล้ว ข้าพเจ้าขอเชิญท่านศึกษาอย่างละเอียดและรับเอาไว้ทุกข้อ

> และพระองค์ทรงเอ่ยพระโอษฐ์ตรัสสอนพวกเขาว่า (3) "บุคคลผู้ใดรู้สึกบกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา (4) บุคคลผู้ใดโศกเศร้า ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับการทรงปลอบประโลม (5) บุคคลผู้ใดมีใจอ่อนโยน ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก (6) บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้อิ่มบริบูรณ์ (7) บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณา (8) บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า (9) บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าจะได้เรียกเขาว่าเป็นบุตรของพระเจ้า (10) บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา (11) เมื่อเขาจะติเตียนข่มเหงและนินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข (12) จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน" มัทธิว 5:3-12

พระเยซูตรัสว่า

> บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข มัทธิว 11:28

การค้นหาในใจของท่านอาจกินเวลาหลายวัน ท่านอาจเคยคิดว่าตนเดินอยู่ในทางของพระคริสต์แล้ว แต่รู้อยู่แก่ใจว่าสงครามกับตัวเองนั้นแทบไม่ได้เปลี่ยนอุปนิสัยของท่านเลย วันนี้คือวันแห่งความรอด พระคริสต์ทรงพร้อมจะจับมือท่านและอุ้มท่านลงไปยังหุบเขา

ข้าพเจ้าขอเชิญท่านก้าวออกไปก้าวนี้ และกระโดดด้วยความเชื่อ ไม่ใช่การกระโดดด้วยความไม่รู้ แต่เป็นการกระโดดที่ตอบสนองต่อความรู้อันครบถ้วน ว่าที่ผ่านมาเราทุกคนใช้ชีวิตผิดทางอย่างไร ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านจะไม่เสียใจกับการตัดสินใจครั้งนี้ วันนี้พระเยซูตรัสกับเราว่า

> "สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เราจะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ทิ้งเขาเลย" ยอห์น 6:37

10. ก้าวต่อไป

หนังสือเล่มเล็กนี้ได้นำเสนอหลักการพื้นฐานบางส่วนของแบบแผนของพระเจ้าไว้แล้ว บัดนี้ยังมีโลกทั้งใบรอให้ท่านค้นพบ ว่าการเรียงตัวของแหล่งกำเนิดกับช่องทางในทุกด้านของชีวิตท่านนั้น พบได้ในพระบิดาและพระบุตรอย่างไร

หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มแรกในหนังสือชุดที่จะอธิบายแง่มุมต่างๆ ของแบบแผนของพระเจ้า ในการเดินทางร่วมกัน เราอยากสำรวจแบบแผนของพระเจ้าในเรื่องความรัก การแต่งงาน กฎหมาย การนมัสการ และการเงิน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาร่วมเดินทางมาถึงตรงนี้ และขออธิษฐานให้สิ่งนี้เป็นพระพรแก่ท่าน ขอให้พระดำรัสของพระบิดาต่อไปนี้พูดกับท่าน

> บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าเจ้ารับคำของเรา และสะสมคำบัญชาของเราไว้กับเจ้า (2) กระทำหูของเจ้าให้ผึ่งเพื่อรับปัญญา และเอียงใจของเจ้าเข้าหาความเข้าใจ (3) เออ ถ้าเจ้าร้องหาความรอบรู้ และเปล่งเสียงของเจ้าหาความเข้าใจ (4) ถ้าเจ้าแสวงหาปัญญาดุจหาเงิน และเสาะหาปัญญาอย่างหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ (5) นั่นแหละ เจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระเยโฮวาห์ และพบความรู้ของพระเจ้า (6) เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานปัญญา ความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ (7) พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้คนชอบธรรม พระองค์ทรงเป็นโล่ให้แก่ผู้ที่ดำเนินใน

ความเที่ยงธรรม (8) พระองค์ทรงรักษาระวังวิถีของความยุติธรรม และทรงสงวนทางของวิสุทธิชนของพระองค์ไว้ สุภาษิต 2:1-8

แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้น**จาก** (**ἐκ**) พระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้น**โดย** (**διά**) พระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์ 1 โครินธ์ 8:6

พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทาง (**διά**) เรา" ยอห์น 14:6

พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราเป็นประตูของแกะทั้งหลาย (8) บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้นเป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็มิได้ฟังเขา (9) เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทาง (**διά**) เรา ผู้นั้นจะรอด และเขาจะเข้าออก แล้วจะพบอาหาร" ยอห์น 10:7-9

...แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด และพวกกรีกถือว่าเป็นเรื่องโง่ (24) แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีกต่างถือว่า พระคริสต์ (**διά**) ทรงเป็นฤทธานุภาพและพระปัญญาของพระเจ้า 1 โครินธ์ 1:23-24

...เพื่อเขาจะได้รับความชูใจ และเข้าติดสนิทกันในความรัก และมั่นใจในความอุดมสมบูรณ์แห่งความเข้าใจ และเข้าในความรู้ความลึกลับของพระเจ้า และของพระบิดาและของพระคริสต์ (3) ซึ่งคลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์ โคโลสี 2:2-3

หนังสือเล่มอื่น ดาวน์โหลดหนังสือและหนังสือเสียงฟรีได้ที่

fatheroflove-thailand.com

สงครามแห่งตัวตน

ทุกวันนี้ ผู้คนนับล้านยังต่อสู้กับความหนักอึ้งในใจ แรงที่จะก้าวต่อไปค่อยๆ อ่อนลง และหลายคนกำลังมองหาทางออก ความรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่าเกิดจากคำตัดสินที่เราให้กับตัวเอง เช่น "เราไม่เก่งพอ" "ไม่มีใครต้องการเรา" หนังสือพัฒนาตนเองส่วนใหญ่ตอบด้วยการบอกให้เรารักตัวเอง ทำตามเสียงในใจตัวเอง และย้ำกับตัวเองว่าเราพิเศษ

แต่คำตอบนั้นมองข้ามสิ่งที่มนุษย์ต้องการจริงๆ นั่นคือคำอวยพร การมีผู้ที่เป็นเหมือนพ่อแม่กล่าวถ้อยคำแห่งพระพรเข้ามาในชีวิต ไม่มีสิ่งใดแทนการได้ยินว่าท่านเป็นที่รัก จากปากของคนที่ท่านเคารพ

พระบิดาในสวรรค์ทรงปรารถนาจะตรัสถ้อยคำนี้กับท่านทุกวัน แต่ซาตานได้ทำให้โลกตาบอด จนผู้คนไปแสวงหาคุณค่าจากที่อื่น และหูหนวกต่อพระพรของพระองค์ **ท่านเป็นลูกที่รักของเรา**

ความรักดั้งเดิม

ความรักมีสองแบบ และสองแบบนี้ไหลไปคนละทาง แบบหนึ่งคือ *อากาเป้* ความรักที่ไหลจากผู้ให้ไปสู่ผู้ที่ได้รับทุกสิ่งมาจากผู้ให้นั้น อีกแบบหนึ่งคือ *อีรอส* ความรักที่ถูกดึงออกไปหาสิ่งที่ดูน่าครอบครอง แล้วทิ้งความว่างเปล่าไว้เสมอ หนังสือเล่มนี้ตามรอยความรักทั้งสองแบบ ตั้งแต่สวนแห่งแรก จนถึงชีวิตคู่ของเราในวันนี้

พระปัญญาของพระเจ้า

ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น นั่นก็เพราะในพระบุตรของพระเจ้ามีจิตใจอันบริสุทธิ์ของบุตรผู้เชื่อฟังพระบิดา พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่พอพระทัยพระบิดาเสมอ จึงทรงได้รับพระพรและความรักอันลึกซึ้งจากพระบิดา และหัวใจของพระบุตรก็พักสงบอยู่ในความรักนั้นอย่างสมบูรณ์

เป็นพระปัญญาของพระบิดาที่ทรงแบ่งปันพระวิญญาณของพระบุตรที่รักของพระองค์ให้แก่ทั้งจักรวาล พระวิญญาณที่อ่อนโยนและเชื่อฟัง ผู้ทรงรักพระบัญชาของพระบิดา พระคริสต์ทรงเป็นพระปัญญาของพระเจ้า และทรงเป็นความมั่นคงของอาณาจักรที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรัก

ซาตานปฏิเสธพระบุตรและพระวิญญาณนี้ วิญญาณแห่งการกบฏของมันทำสงครามกับพระวิญญาณอันอ่อนโยนและเชื่อฟังของพระบุตร และตกทอดมาถึงมนุษย์

ในการเสียสละของพระคริสต์ เราได้รับพระวิญญาณนี้อีกครั้ง ความลับของการมีพระวิญญาณนี้คือการรู้ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงเป็นผู้ใด นี่คือชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 17:3)

แบบแผนแห่งชีวิตของพระเจ้า

เราเห็นแบบแผนของชีวิตอยู่รอบตัวเรา

ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เมล็ดพันธุ์และต้นไม้ พ่อแม่และลูก
ทั้งหมดนี้มีเค้าโครงมาจากแบบแผนดั้งเดิมของพระเจ้า

พระบิดา – แหล่งกำเนิด
พระบุตร – ช่องทาง

แต่มีอีกแบบแผนหนึ่งที่มุ่งล้มล้างแบบแผนนี้ มันได้คืบคลาน
เข้ามาในชีวิตของชายและหญิง และในจิตใจของผู้นำทั้งหลาย
ทุกคนต้องเลือกระหว่างแบบแผนแห่งชีวิตกับแบบแผนแห่ง
ความตาย

พระคัมภีร์หนุนใจให้เราเลือกชีวิต

ดาวน์โหลดหนังสือและหนังสือเสียงฟรีได้ที่

fatheroflove-thailand.com